ΤΑΜΕΙΟΝ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

2

Χ.Δ.Μ

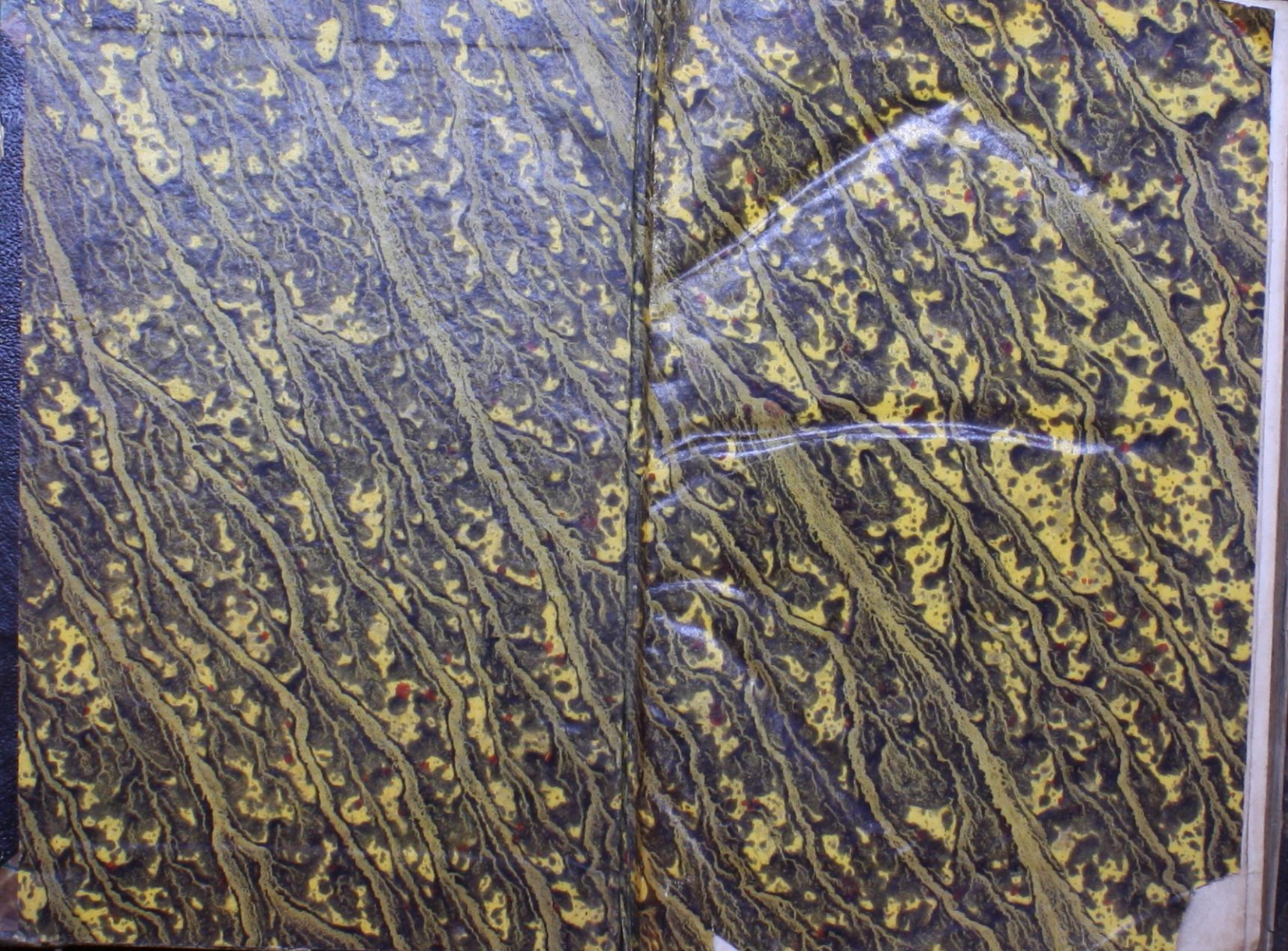

1859
1863
Ψ6

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

Περιέχον,
Ἅπασαν τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἐνιαύσιον Ἀκολουθίαν Ἑσπερινοῦ, Ὄρθρου, Λειτουργίας, μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως, μετὰ τινων Καλοφωνικῶν Εἱρμῶν ἐν τῷ τέλει.

Ἐξηγηθὲν εἰς τὴν νέαν τῆς Μουσικῆς Μέθοδον καὶ μετὰ πάσης ἐπιμελείας διορθωθὲν παρὰ τῶν ἀειμνήστων Διδασκάλων καὶ ἐφευρετῶν τῆς νεωτέρας μεθόδου, Γρηγορίου Πρωτοψάλτου καὶ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Τετράκις ἐκδοθὲν μὲ προσθήκην πολλῶν νέων μαθημάτων μελοποιηθέντων,

ΠΑΡΑ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Π. Π. ΦΩΚΑΕΩΣ.

Καὶ ἤδη τὸ πέμπτον ἐκδίδεται εἰς τόμους τρεῖς παρὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ

ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ἐγκρίσει καὶ ἀδείᾳ τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΔΑΠΑΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΓΛΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

Η ΕΥΤΕΡΠΗ

1863.

ΤΩ ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΩΤΑΤΩ ΔΟΙΔΙΜΩ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩ

ΚΥΡΙΩ ΘΕΟΔΩΡΩ ΤΩ ΦΩΚΑΕΙ (α).

Θεῖον θῶρον φερωνύμως Σὺ ὑπῆρξας ἀληθῶς,
Τὸ ὀφθὲν Σοι πρὸς Κυρίου θῶρον νέμων ἀγαθῶς.
Γρηγορίου, Χουρμουζίου, καὶ Χρυσάνθου μαθητὴς
Δεδειγμένος, καὶ ἐκείνων κατὰ πάντα ζηλωτής.
Δένδρον ἔφυς ἀποφέρον τοὺς καρποὺς μελισταγεῖς,
Ποτισθὲν ἐκ τῆς ἁγίας καὶ τερπνῆς αὐτῶν πηγῆς.
Νοῦς γενναῖος, καὶ χεὶρ ταχεῖα, κάλαμος μιμητικὸς,
Πλεονέκτημα ὑπῆρχαν τῆς ψυχῆς Σου φυσικῶς.
Καὶ τῆς ἔσω καὶ τῆς ἔξω Μουσικῆς Καθηγητὴς,
Μελουργῶν ἀπεκατέστης ἀμφοτέρων πλουτιστής.
Κἂν ἀπέθανες, ζῇς ὅμως, εἰς αἰῶνας εὐλογῶν,
Τὸν Θεὸν ἐν Ἐκκλησίαις, κ' εὐσεβῶς ὑμνολογῶν.

ὑπὸ Θεοδώρου Ἀριστοκλέους τοῦ ἐκ Χάλκης.

ἀφνκ. Νοεμβρίου. κζ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Παπᾶ Παράσχου πατρίδα εἶχε τὰς ἐν Ἰωνίᾳ Φώκας, γεννηθεὶς τῷ 1790 ἔτει, ἐκ γονέων ἐντίμων καὶ θεοσεβῶν, μετρίας ὁπωσοῦν καταστάσεως, καὶ ἀνατραφεὶς ὑπ' αὐτῶν ἐπιμελῶς τε καὶ χρηστοήθως. Περὶ δὲ τὴν ἐφηβικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν, προθυμουμένων τῶν γονέων, ἵνα ἀποστείλωσιν αὐτὸν πρὸς τὸν ἐν Κυδωνίαις ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀθανάσιον, σπουδάζοντα τότε εἰς τὸ ἐκεῖ Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον, ὅπως ἐγκρατὴς γένηται καὶ αὐτὸς τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας καὶ μαθήσεως, συνέβη αὐτῷ, παρὰ προσδοκίαν, σκότωσις εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἐννέα κατὰ συνέχειαν διαρκέσασα ἔτη. Θεοῦ δ' εὐδοκήσαντος, ἔπειτα μεταβὰς εἰς Σμύρνην, ἰάθη εὐτυχῶς ὑπό τινος χωρικοῦ, κινήσαντος εἰς θαυμασμὸν, ἕνεκα τούτου πάντας τοὺς τότε ἐξόχους τῶν Ἰατρῶν. Ἰαθεὶς μὲν οὖν τοὺς

(α) Κατ' αἴτησιν πολλῶν ἐκ τῶν Κ. Κ. Συνδρομητῶν καὶ μαθητῶν τοῦ μακαρίτου Πατρὸς ἡμῶν καταχωροῦμεν τὴν εἰκόνα καὶ τὴν βιογραφίαν αὐτοῦ, μὴ φεισθέντες κόπων καὶ ἐξόδων, ἵνα καὶ τοὺς Κ. Συνδρομητὰς ἡμῶν εὐχαριστήσωμεν ἐκπληροῦντες τὴν αἴτησιν αὐτῶν, ἐκδοθῶσι δὲ καὶ ταῦτα ἐν τῇ παρούσῃ ἐκδόσει ὡς εὑρισκόμενα καὶ εἰς τὴν προσκυθεῖσαν τετάρτην.

ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ τετρωμένος τῷ τῆς μαθήσεως ἔρωτι ἀπέρχεται αὖθις εἰς Κυδωνίας ἐπὶ τῷ αὐτῷ τῆς ἐκπαιδεύσεως σκοπῷ, ἀλλὰ παρελθόντος ἤδη τοῦ καιροῦ τῆς πρὸς τὴν σπουδὴν ἡλικίας αὐτοῦ, καὶ τῶν περιστάσεων μὴ ἐπιτρεπουσῶν αὐτῷ τὴν ἐπὶ πλείονα χρόνον ἐξακολούθησιν τῶν μαθημάτων, (ἔοικε δ' ἡ φύσις αὐτῷ πρὸς ἑτέραν μάθησιν ἔχειν μείζονα ῥοπὴν καὶ κλίσιν, ἐν ᾗ καὶ ἔξοχος ἤμελλε γενήσεσθαι·) ἔγνω Μουσικῆς γεύσασθαι, ὡς φιλοσοφίας οὔσης μεγίστης καὶ τῆς, κατὰ Πλάτωνα. Καὶ δὴ τὰς μὲν ἀρχὰς αὐτῆς ἐν τῇ παλαιᾷ Μεθόδῳ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀθανασίου ἐν Σμύρνῃ ἔλαβε, χοροστατήσας μετ' ἐκείνου ἐπὶ μικρόν. Τότε δὲ συνίστατο καὶ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ Φαναρίου, Μουσικὴ τοῦ γένους Σχολὴ παρὰ τῶν τριῶν ἐκείνων ἀειμνήστων ἐφευρετῶν τῆς νέας Μεθόδου καὶ Διδασκάλων, ἔνθ' ἀπελθὼν ὁ ἀοίδιμος, τῷ 1816 ἔτει, προσεκολλήθη τῷ περικλεεῖ Διδασκάλῳ Γρηγορίῳ Πρωτοψάλτῃ τῆς Μ. Ε, παρ' ᾧ καὶ κατέλυε. Διδαχθεὶς δ' ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Διδασκάλου Κ. Χουρμουζίου τοῦ Χαρτοφύλακος τὴν Μέθοδον καὶ τὴν Μελοποιΐαν, ἐπέδωκεν ἄριστα, ὑπερβὰς πάντας τοὺς συμμαθητὰς αὐτοῦ κατά τε θεωρίαν καὶ πρᾶξιν, ὡς ἔργῳ τοῦτο ἑπομένως ἔδειξεν, ἐφ' ᾧ καὶ τὴν εὔνοιαν τῶν Διδασκάλων προσεκτήσατο. Πρὸς δὲ τῇ τέχνῃ, ἔχων καὶ φωνὴν βροντώδη τε καὶ ἡδεῖαν, ἔψαλλεν ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα χρόνους, τοὺς μὲν ἐξ ἀριστερῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἐκκλησίᾳ τῶν Ταταούλων, μετὰ τοῦ Διδασκάλου Κ. Χουρμουζίου, εἰκοσιὲξ δὲ ὅλους, ἐκ δεξιῶν εἰς τὴν ἐν Γαλατᾷ τοῦ ἁγίου Νικολάου, μετὰ τοῦ ἀοιδίμου Σταυράκη, εἰδήμονος τῶν τουρκικῶν Τραγῳδίων, μεθ' οὗ καὶ συνεξέδωκε τὴν Εὐτέρπην, ἐκείνου μὲν ἀπαγγέλλοντος, αὐτοῦ δὲ γράφοντος καὶ τονίζοντος. Ἀδεία δὲ καὶ γνώμῃ τῶν Διδασκάλων αὐτοῦ, ζώντων ἔτι τοτε, ἀρξάμενος καὶ τὴν τέχνην διδάσκειν, πρότερον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔπειτα δ' ἐν Γαλατᾷ, τριάκοντα ἔξ ἤδη κατὰ συνέχειαν ἔτη, ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους μαθητὰς τελειοποιήσας, οὐκ ἐπαύσατο ἀείποτε καὶ τοῦ μελοποιεῖν πολλὰ καὶ παντοῖα μαθήματα, καὶ ἐκφέρειν αὐτὰ εἰς φῶς, διὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδόσεων τῶν τῆς Μουσικῆς βιβλίων. Ὅτι δὲ

οὐ μόνον ἐπωφελὴς καὶ χρήσιμος, τὸ καθ' αὐτὸν, παντὶ τῷ γένει ὑπῆρξε διάτε τῆς διδασκαλίας, τῶν μελουργημάτων αὐτοῦ καὶ τῶν πολλῶν ἐκδόσεων, ἀλλὰ καὶ ἐν πᾶσιν ἐπιδοὺς ἐπέτυχεν ἄριστα, δῆλον ἔκ τε τῆς πληθύος τῶν μαθητῶν, τῆς προθυμίας τῶν ἁπανταχοῦ Συνδρομητῶν, καὶ τῆς καλλίστης ὑποδοχῆς, ἧς ἐτύγχανον, καὶ τυγχάνουσιν ἔτι, αἱ κατὰ καιροὺς, ἕως τῆς σήμερον, διάφοροι Μουσικῶν βίβλων ἐκδόσεις αὐτοῦ, ὧν αἱ πλείους, καίτοι ἐπέκειναι τῶν δύω χιλιάδων σωμάτων, κατ' ἔτος, ἐκδιδομένων, σπάνιαι γενόμεναι, δὶς καὶ τρὶς καὶ τετράκις (ὡς ἡ παροῦσα) ἐξεδόθησαν. Καὶ ἔπαυσε μὲν, πρὸ πολλῶν ἐτῶν, τοῦ ψάλλειν ἐν Ἐκκλησίᾳ ἀποκαμὼν ἕνεκα τῶν ὁσημέραι ἀγρυπνιῶν, ἀγώνων καὶ πόνων, ἃ ὑπέστη πρὸς ἐπαύξησιν καὶ μετάδοσιν τοῦ ταλάντου, ὃ παρὰ τοῦ Κυρίου ἔλαβεν, οὐκ ὤκνησεν ὅμως καὶ διδάσκειν, καὶ μελουργεῖν, καὶ πλουτίζειν τὸ γένος διὰ πολυειδῶν, ὡς ἐρρέθη, ἐκδόσεων. Ἀσχολούμενος δὲ περὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς καὶ τέταρτον εἰς φῶς ἐλθούσης τριτόμου Ἀνθολογίας αὐτοῦ, ἣν, προορῶν, ὡς ἔοικεν, ὁ ἀοίδιμος τὸ τέλος τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσεγγίζον, ἐσχάτην καὶ τελευταίαν ἔφασκεν εἶναι, ἐπελθὸν αὐτῷ τὸ χρεὼν, ἐξηκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας ἀγοντι, οὐκ εἴασεν ἀγαγεῖν εἰς πέρας αὐτὴν, ἀλλὰ, μετὰ δωθεκαήμερον ἀσθένειαν, τοῦ Α'. τόμου τελειωθέντος καὶ ἀρχομένου τοῦ Β'. μεταστῆσαν αὐτὸν εἰς τὰ τῶν μακαρίων σκηνώματα ἐστέρησεν ἐκεῖνον μὲν τοῦ πόθου, ἵνα ἴδῃ τετελεσμένον καὶ ἐκδιδομένον ἅπαν τῶν αὐτοῦ πόνων τὸ ἔσχατον, τοὺς δὲ οἰκείους, φίλους καὶ μαθητὰς, ἀνδρὸς ἐναρέτου, φιλομούσου, φιλογενοῦς καὶ ἀναγκαίου ἔτι εἰς τὴν κοινωνίαν. Ἐξέδωκε δὲ μετὰ μὲν τοῦ Κ. Χουρμουζίου, Ἀνθολογίαν ἅπαξ, καὶ μετὰ τοῦ Κ. Σταυράκη, Εὐτέρπην ἰδίᾳ δὲ Πανδώραν, ἣν ὁ αὐτὸς καὶ ἐμελοποιήσατο. Κρηπίδα, συντεταγμένην ἀπὸ τοῦ μεγάλου Θεωρητικοῦ τοῦ Κ. Χρυσάνθου, ἐν ᾗ καὶ περὶ ὀρθογραφίας Μουσικῆς διδάσκει τινὰ ὁ ἴδιος. Δὶς ἔτι τὴν Ἀνθολογίαν· Δοξαστάριον Πέτρου δὶς. Δοξαστάριον Ἰακώβου. Ἀναστασιματάριον δὶς. Συλλογὴν ἰδιομέλων δὶς. Καλοφωνικὸν Εἱρμολόγιον, Μουσικὴν Μέλισσαν, τετράκις Ἀνθολογίαν.

ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΙ ΚΥΡΙΟΙ!

Ἰδοὺ ἔχετε ἀνὰ χεῖρας καὶ τὸν δεύτερον τόμον τῆς παρούσης ἐκδόσεως. Πεπείσμεθα δὲ ὅτι θέλετε εὐχαριστηθῆ, ὡς καὶ εἰς τὸν πρῶτον· διότι ὅσον ἠδυνήθημεν διετηρήσαμεν τὴν αὐτὴν περὶ τὸν τύπον φιλοκαλίαν, ὡς καὶ τὴν πιστοτάτην ἀνατύπωσιν αὐτοῦ ἐκ τῶν προλαβουσῶν ἐκδόσεων μὴ παραλλάξαντες οὔτε κεραίαν, ἵνα μὴ φανῶμεν αὐθάδεις καὶ καινοτόμοι (α), ὡς ἄλλοι ἀρτίως ἐκδόντες Μουσικὰς, οἵτινες οὐ μόνον παρήλλαξαν ἐξηγήσαντες κατὰ τὸν ἴδιον αὐτῶν τρόπον ὅλα σχεδὸν τὰ ἀρχαῖα μέλη, ὧν τὴν ἐξήγησιν ἐκ τῆς παλαιᾶς ἐσεβάσθησαν πάντες οἱ μετὰ τὸν Χουρμούζιον ἐκδόται, ὡς ὁ ἀείμνηστος Πρωτοψάλτης τῆς Μ. Ἐκκλησίας Κ. Κωνσταντῖνος, Θεόδωρος ὁ Φωκαεὺς, Ἰωάννης ὁ νῦν Πρωτοψάλτης, Στέφανος ὁ νῦν Λαμπαδάριος καὶ ἄλλοι ὅσοι ἐξέδωκαν Μουσικὰς ἐκδόσεις, ἀλλὰ καὶ γελοῖοι γενόμενοι, μετήλλαξαν καὶ ὀνόματα μελοποιῶν Μουσικῶν, δίδοντες εἰς τὰ μαθήματα αὐτῶν ἄλλα ὀνόματα, θέλοντες οὕτω νὰ ἀμαυρώσωσι τὴν ὑπόληψιν αὐτῶν, καὶ ἀποδεικνύοντες δῆθεν ὅτι ἀρχαιοτέρων μελοποιῶν ἦσαν αὐτὰ τὰ ὁποῖα εὑρόντες ἐκεῖνοι ἀνέκδοτα ἐσφετερίσθησαν ὡς ἴδια, ἐνῷ ἀπ' ἐναντίας εἰς τὰς σημερινὰς ἐκδόσεις αὐτῶν οἱ ἰδιοκατήγοροι, πράττουσι τοῦτο σφετεριζόμενοι τὰ ξένα μελοποιήματα ὡς ἴδια αὐτῶν· διότι εὐτυχῶς ἡ ἀπάτη αὕτη ἀνεκαλύφθη εὐκόλως ὑπὸ τῶν Μουσικοδιδασκάλων (β), οἵτινες εἰσὶ δεινοὶ εἰς τὸ νὰ διακίρνωσιν ἐκ τοῦ ὕφους δοθέντος τινὸς μέλους, τὸν μελοποιὸν αὐτοῦ. Ἀλλὰ περὶ τούτου ἄλλοτε θέλομεν πραγματευθῆ σαφέστερον, ἐὰν

(α) Ὁ Χρύσανθος εἰς τὸ μέγα Θεωρητικὸν αὐτοῦ ἐν τῷ § 84 τοῦ δευτέρου μέρους λέγει ὅτι εἶναι αὐθάδεια τὸ νὰ διορθώνῃ τις τὰ ξένα μέλη, ἢ καὶ ποιῇ ἀκόμη νεωτερισμοὺς κατὰ τὴν προφοράν, ἢ κατὰ τὴν γραφὴν, ἢ κατὰ τὴν ἔκθεσιν καλλωπίζων ἢ συντέμνων αὐτά.

(β) Ἐκ τοῦ ὕφους καὶ τῆς γλώσσης ἀνευρίσκει ὁ φιλολόγος τὸν ἄγνωστον συγγραφέα συγγράμματός τινος καὶ διακρίνει τὰ ψευδωνύμως εἰς ἄλλον ἀποδιδόμενα, οὕτω καὶ ὁ Μουσικὸς ἐξετάζων τὸ μέλος μαθήματός τινος ἀνήκει, ἀρχαῖον ἢ νεώτερον, καὶ παρατηρῶν τὴν γραμμὴν καὶ τὸ ὕφος δύναται νὰ διακρίνῃ εὐστόχως τὸν ψευδῆ ἢ γνήσιον μελοποιὸν αὐτοῦ.

ἀπαντήσωσιν ἡμῖν ἐπιμένοντες καὶ μὴ ἀναγνωρίζοντες τὸ ἁμάρτημα καὶ τὴν πλάνην αὐτῶν.

Ἐκ τοῦ παρόντος τόμου ἀφῃρέθησαν τῇ προτροπῇ τῶν Μουσικολογιωτάτων τὸ νεκρώσιμον ἀσματικὸν καὶ τὸ θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι. Προσετέθησαν δὲ ἀντ' αὐτῶν τὰ ἀκόλουθα μαθήματα τὰ ὁποῖα δὲν ἦσαν ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ἀγγελίας ἡμῶν, ἐγκρίνοντες δὲ ὡς ἀναγκαιότερα τῶν ἄλλων κατεχωρήσαμεν αὐτὰ ἐν τῷ παρόντι δευτέρῳ τόμῳ. Εἶναι δὲ τὰ Τριαδικὰ, τὰ Εὐλογητάρια, τὰ σύντομα Πασαπνοάρια τοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τοῦ Ν. ψαλμοῦ, εἰς τρεῖς ἤχους Δόξα τῆς Μετανοίας εἰς ἦχον πλ. δ' καὶ ἕτερον Ὀνουφρίου εἰς ἦχον τετράφωνον Βαρύ· Τὰ ἀνωτέρω δύω μαθήματα ἐκδοθήσονται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ Νεκρώσιμος Ἀκολουθία ἥτις θέλει περιέχει ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν τῶν τεθνεῶτων μετὰ μέλους, προσέτι καὶ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου καὶ Μ. Σαββάτου (ἤτοι τὸν Ἐπιτάφιον Θρῆνον) τὰ Εὐαγγέλια εἰς διαφόρους γλώσσας, καὶ διάφορα ἄλλα μαθήματα ἀναγκαῖα τοῖς ἱερεῦσι καὶ μουσικοῖς. Τιμηθήσεται δὲ ἀντὶ γρ. 20. Ὅθεν ὅσοι ἐκ τῶν Κ. Συνδρομητῶν εὐαρεστοῦνται νὰ μᾶς συνδράμωσι παρακαλοῦνται νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσιν ἐγκαίρως, ἵνα σκεφθῶμεν περὶ τῆς ταχείας ἐκδόσεως αὐτῆς.

Ἐρρῶσθε.

Οἱ Ἐκδόται

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

ΤΡΙΑΔΙΚΑ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ.

Ἦχος β'. Δι. χ

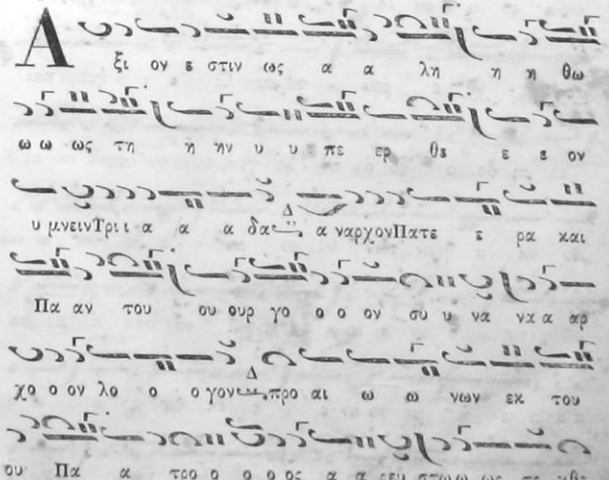

ISIS ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ.

Ἦχος λ α΄. Πα, χ

© ISIS ΑΝΟΙΞΙΟ

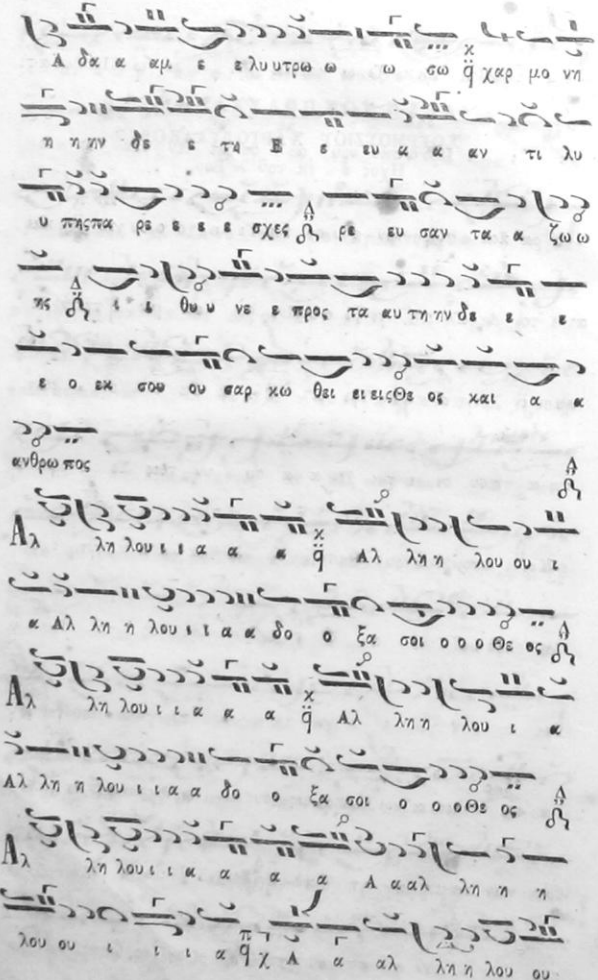

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΠΟΛΥΕΛΕΩΝ.

ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ.

Ἦχος δ΄. ἐκ τοῦ Νη Βου.

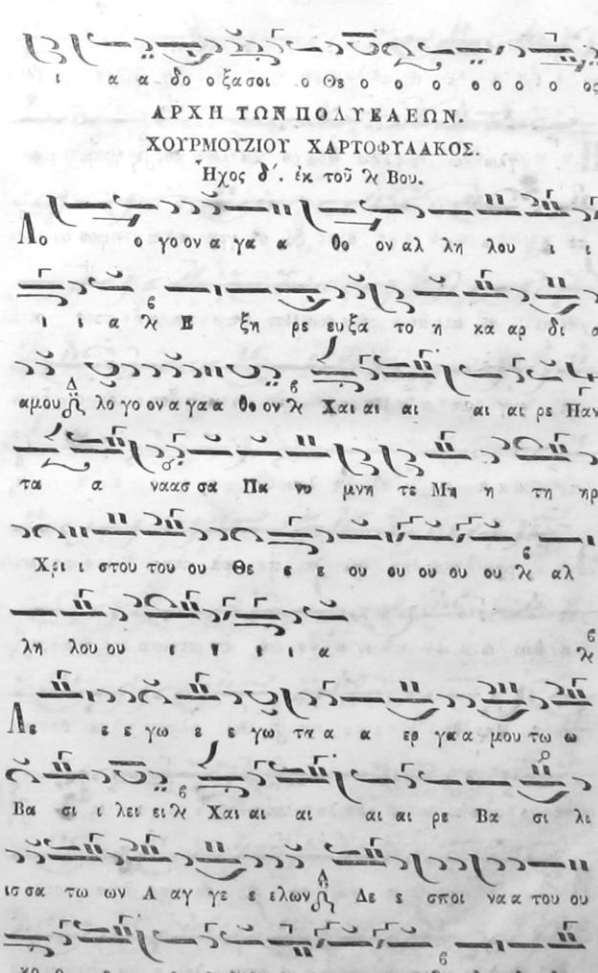

ΟΙΚΟΝΟΜΙΟΣ©

© ISSMANOGLIO

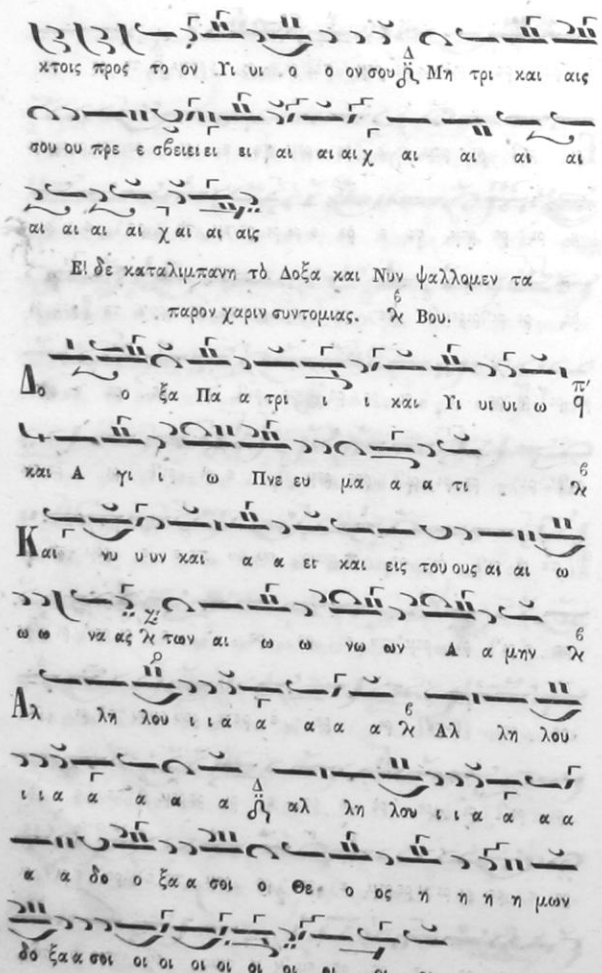

Εἰ δὲ καταλιμπανη τὸ Δοξα καὶ Νῦν ψαλλομεν τα παρον χαριν συντομιας. Βου.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΦΩΚΑΕΩΣ.

Ἦχος δ'. Βου.
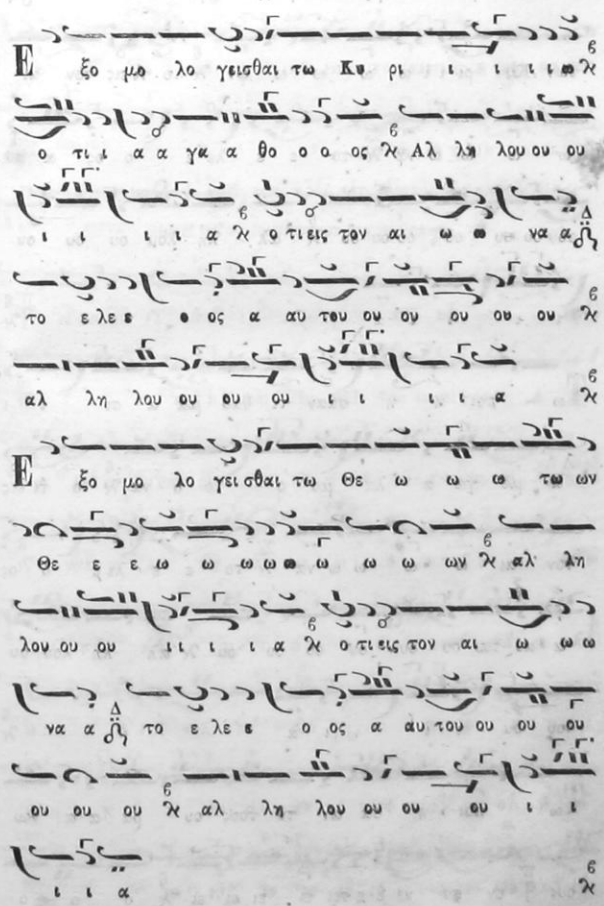
© ISSMANOGLIO

© SISMANOGLIO

© SISMANOGLIO

© ESMANOGIO

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ.

Ἦχος γ'. Γα.

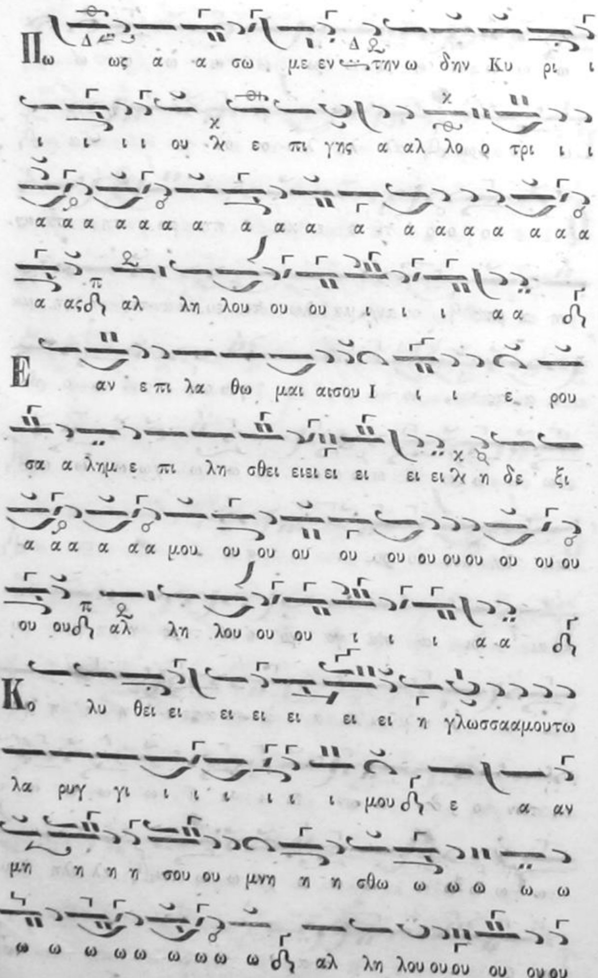
Πω ως α α σω με εν την ω δην Κυ ρι ι
ι ι ι ι ου λ ε πι γης α αλ λο ο τρι ι ι
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α ας αλ λη λου ου ου ι ι ι α α
Ε αν ε πι λα θω μαι αισου Ι ι ι ε ρου
σα α λημ ε πι λη σθει ειει ει ει ει ει λ η δε ξι
α α α α α α μου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου αλ λη λου ου ου ι ι ι α α
Κο λυ θει ει ει ει ει ει ει η γλωσσααμουτω
λα ρυγ γι ι ι ι ι ι ι μου ε α αν
μη η η η σου ου μνη η η σθω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω αλ λη λου ου ου ου ου ου

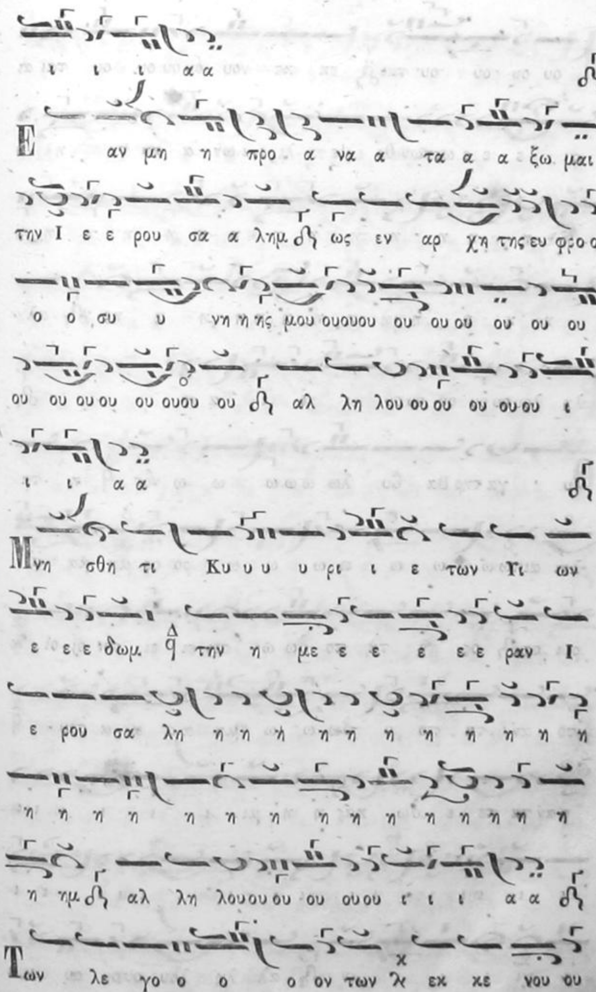
ι ι ι α α
Ε αν μη η προ α να α τα α α ξω μαι
την Ι ε ε ρου σα α λημ ως εν αρ χη της ευ φρο ο
ο ο συ υ νη η ης μου ουουου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ουου ου αλ λη λου ου ου ου ου ου ι
ι ι α α
Μνη σθη τι Κυ υ υ υ ρι ι ε των Υι ων
ε ε ε δωμ την η με ε ε ε ε ραν Ι
ε ρου σα λη η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η
η ημ αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι ι α α
Των λε γο ο ο ο ον των λ εχ χε νου ου

ΕΠΙΣΜΑΝΟΓΛΙΟ

© ISMANOGLOU

ΧΟΡΜΟΥΖΙΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ.

Ἦχος γ΄. Γα.

ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ

ISMANOGLIO

ΔΑΝΙΗΛ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ.

Ἦχος δ΄. Δι.

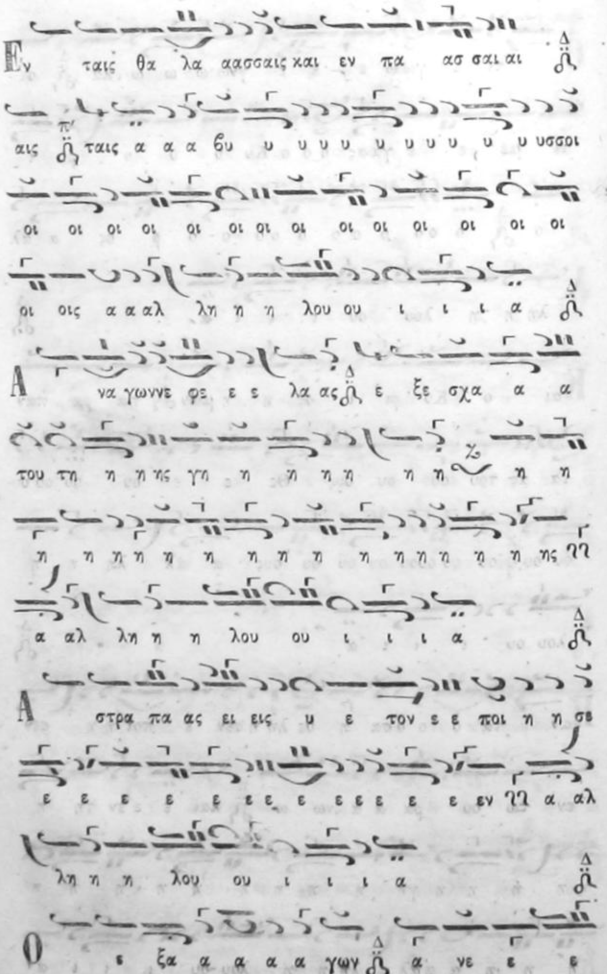

SISMANOGLIO

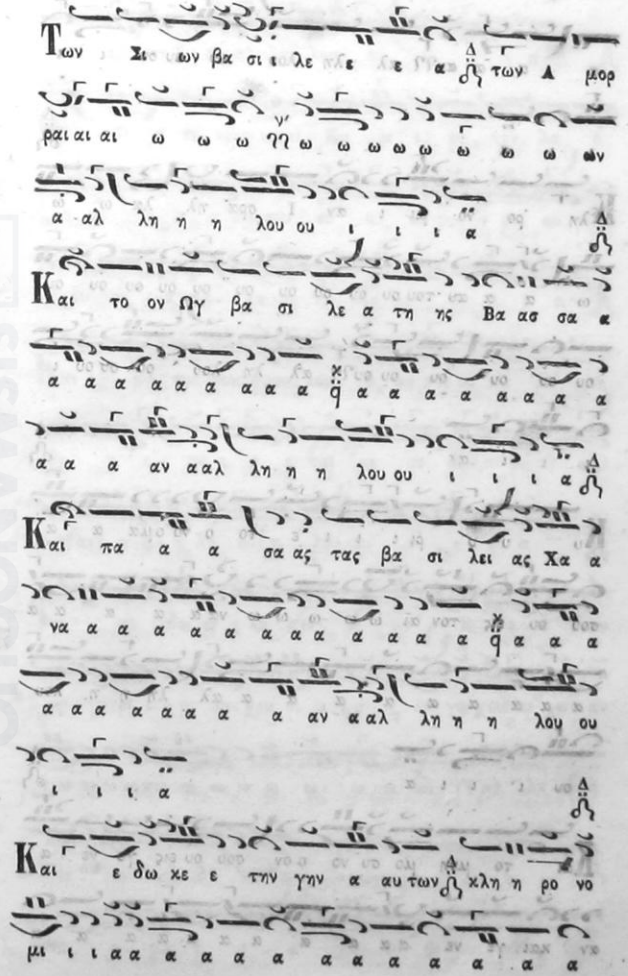

SISMANOGLOU

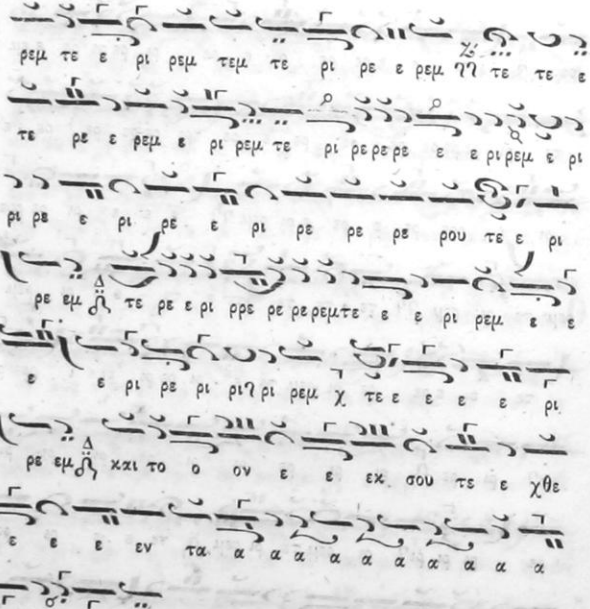

ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΥ.

Ἦχος πλ. α΄. Πα.

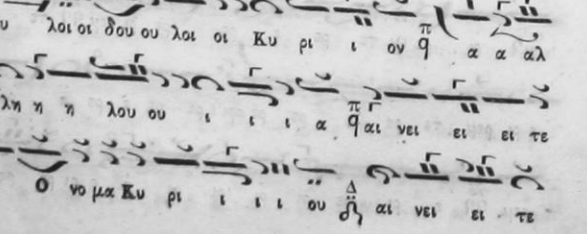

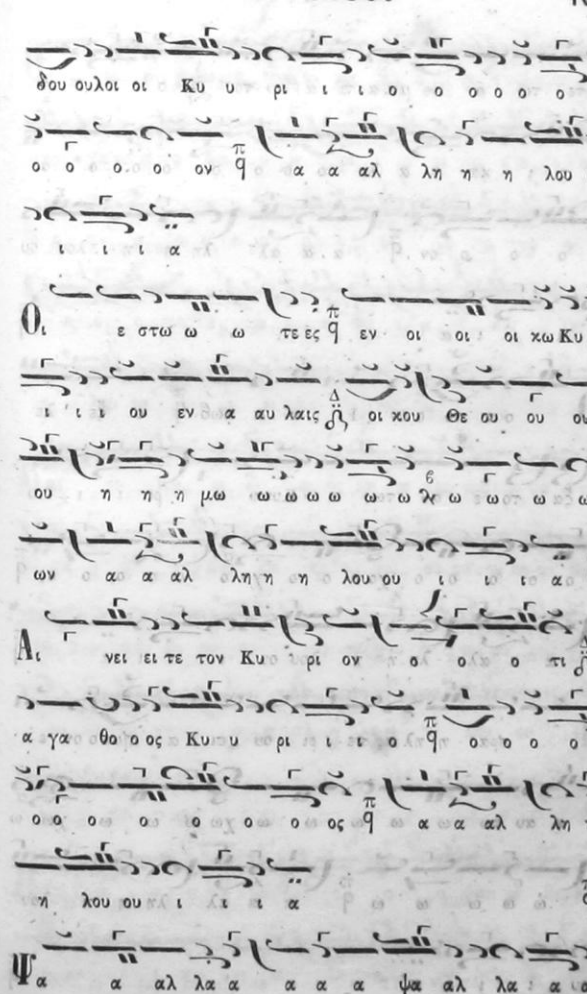

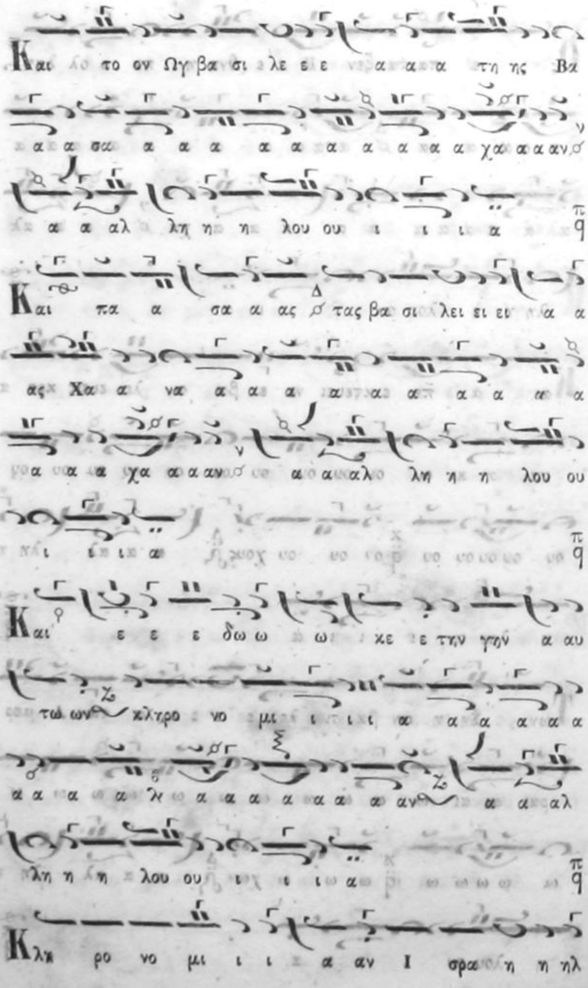

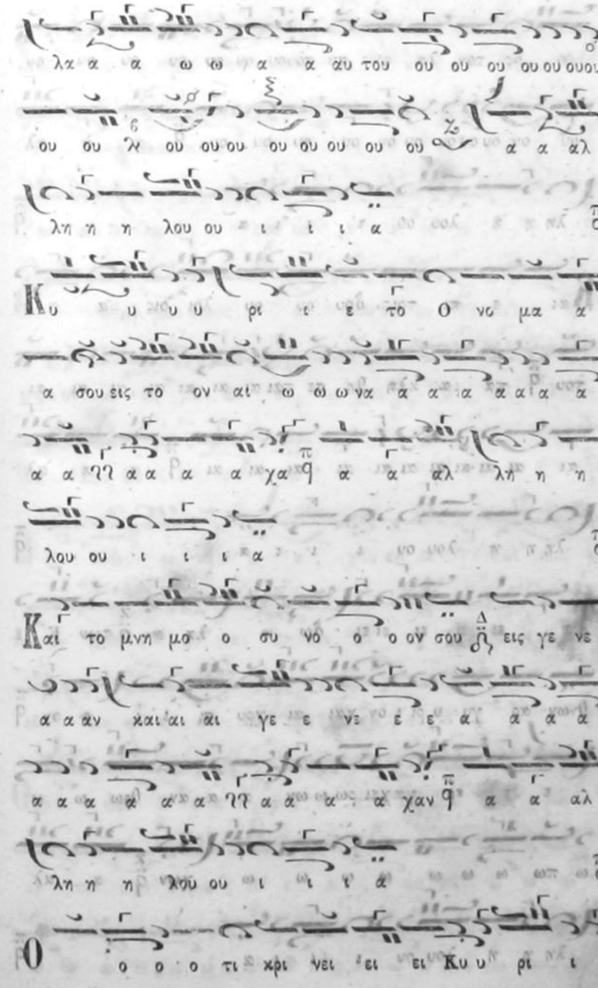

SISMANOGLIO MEGARO

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ

Ἦχος Βαρύς. Ζω.

Εἰδὲ καταλιμπάντες τὸ Δόξα καὶ Νῦν

ψάλλε τὰ παρόντα. Ἦχος

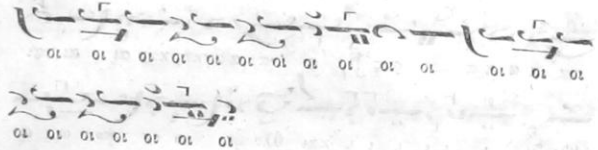

ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ.

Ἦχος λ δ΄. Νη.

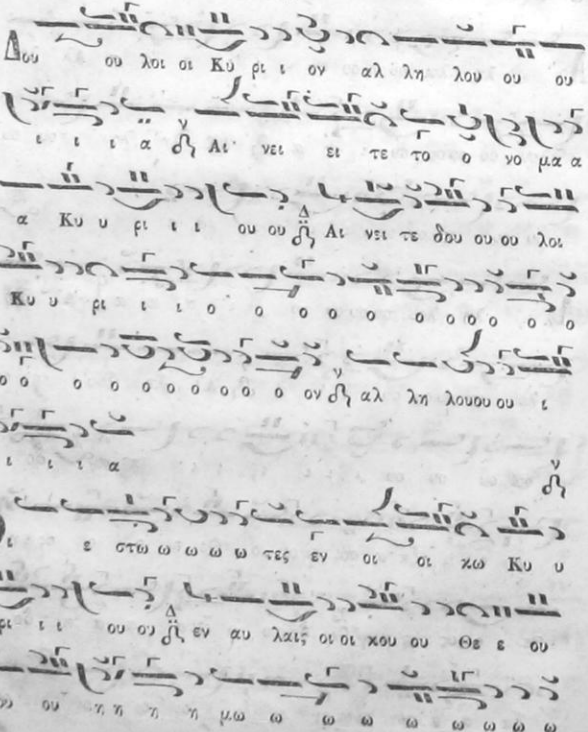

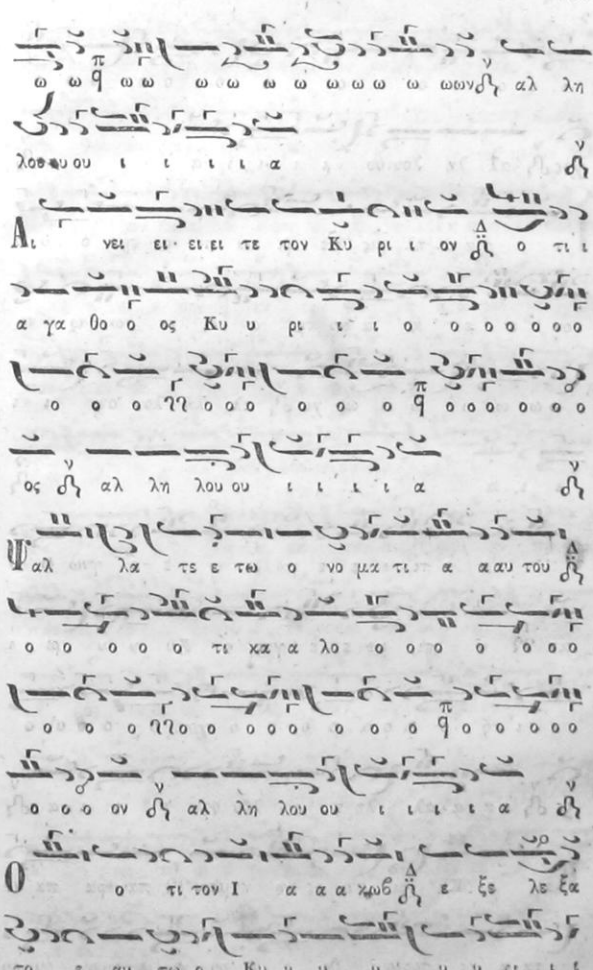

ου χου κ αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι α
Ο ε πα α τα α ξεν Ε ε ε θνη η πο ο ολ
λα α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α χα α α α α α α α α χα κ αλ λη
λου ου ου ου ου ου ι ι ι ι α
Και α πε ε κτει νε ε βα σι λει ει ει εις
κρα ται αι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
χου ους α α α λη η η λου ου ι ι ι α
Τον Ση ω ω ων βα σι λε ε α α των
Α μορ ραι αι αι αι αι ω ω ω ω ω ω
χω ω ω ω ω ω ων α α αλ λη η η λου ου
ι ι ι α

Και το ον Ωγ βα σι λε α α της Βα α
σα α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α ανη αλ λη λου ου ου
ου ι ι ι α
Και πα α α σας τας βα σι ι λει ας Χα α
να α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α ανη αλ λη λου
ου ου ου ι ι ι α
Και ε δω ω κε την γην α αυ τω ων κλη ρο
να μι ι ι ι α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α χα ανη αλ λη λου ου ου ι ι
ι α

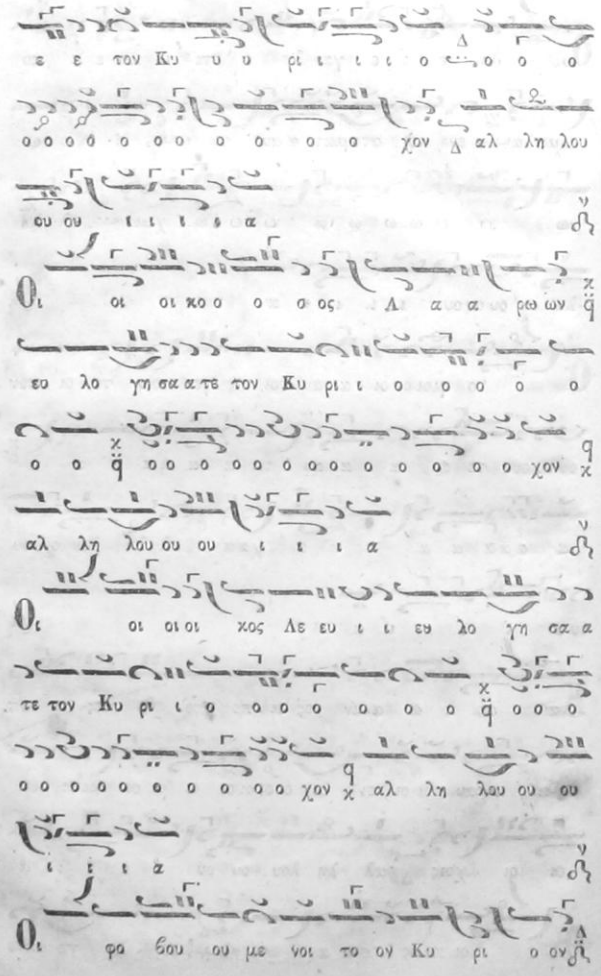

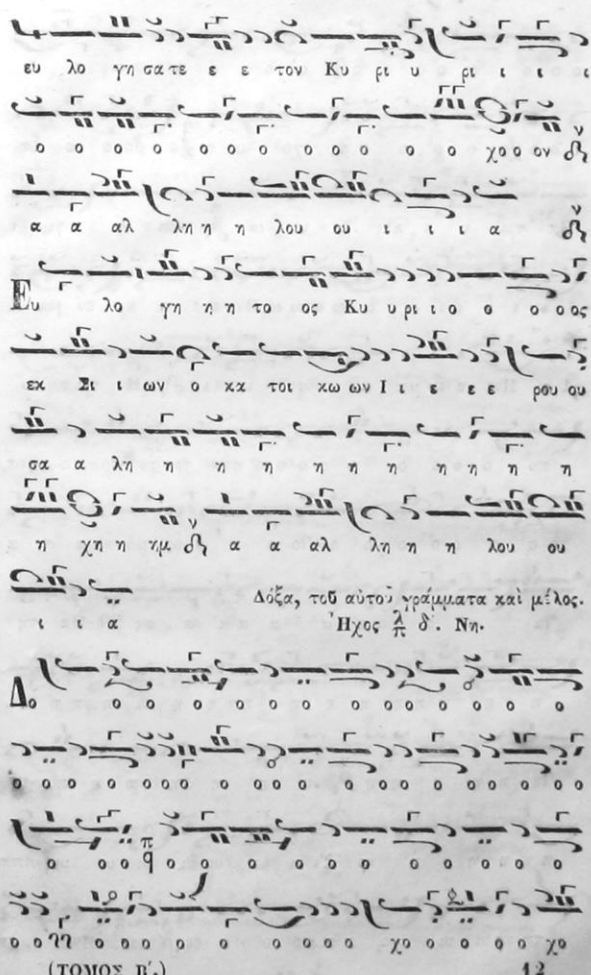

Δόξα, τοῦ αὐτοῦ γράμματα καὶ μέλος.
Ἦχος πλ. δ'. Νη.

Καὶ Νῦν τοῦ αὐτοῦ γράμματα καὶ μέλος

Ἦχος πλ. δ.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Π Π ΦΩΚΑΕΩΣ

Ἦχος λ δ. Νη.

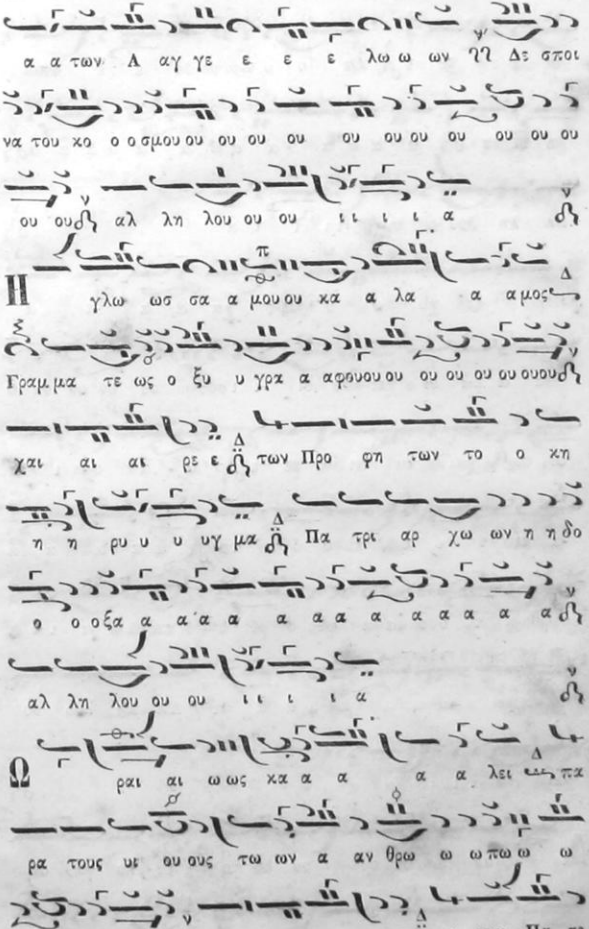

ΠΑΣΑΠΝΟΑΡΙΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΣΥΝΤΟΜΑ.
ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ. Ἦχος β'. Δι.
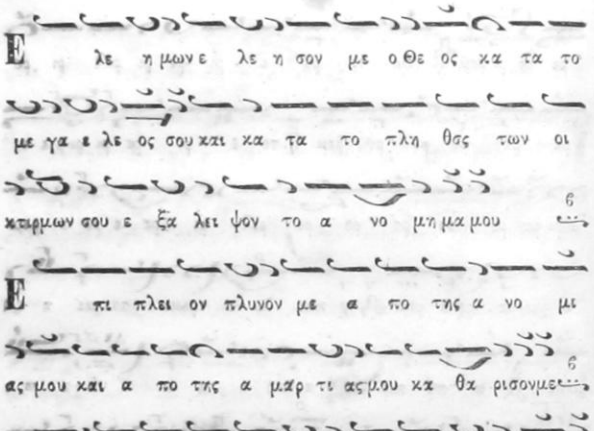
Ελεημονες ελεησον με ο Θεος κατα το
μεγα ελεος σου και κατα το πληθος των οι
κτιρμων σου εξαλειψον το ανομημα μου
Επι πλειον πλυνον με απο της ανομι
ας μου και απο της αμαρτιας μου καθαρισον με
Οτι την ανομιαν μου εγω γινωσκω
και η αμαρτια μου ενωπιον μου εστι
διαπαντος
Σοι μονω ημαρτον και το πονηρον ενωπι
ον σου εποιησα οπως αν δικαιωθεις εν τοις
λογοις σου και νικησεις εν τω κρινεσθαι σε
Ιδου γαρ εν ανομιαις συνελήφθην και εν

αμαρτιαις εκισησε με η μητηρ μου
Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα α
δηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας μοι
Εἰς τὸν Ἀσπασμὸν τοῦ Ἀρχιερέως. χ
Ιδου γαρ εν ανομιαις συνελήφθην και εν
αμαρτιαις εκισησε με η μητηρ μου
Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα α
δηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας μοι
Ραντιεις με υσσωπω και καθαρισθησο
χ
μαι
λευνω
ας μοι
ας σου εδηλωσα α α α α α α α α
τα α δηλα και τα κρυ υφια της σοφιας σου
Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας
δου γαρ εν ανομιαις συνελήφθην και εν
αμαρτιαις εκισησε με η μητηρ μου

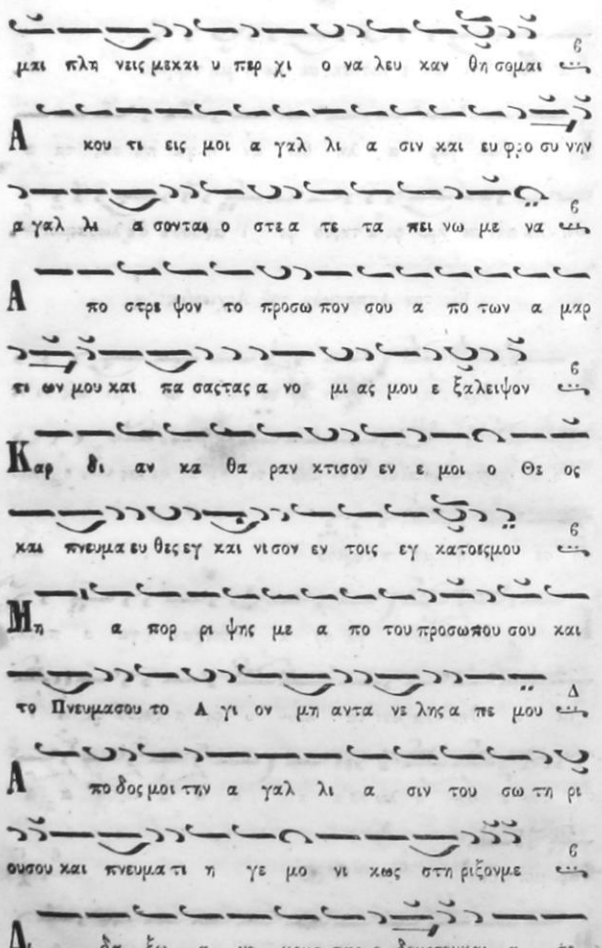
μαι πλη νεις μεκαι υ περ χι ο να λευ καν θη σομαι
Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο συ νην
μ γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με να
Α πο στρε ψον το προσω πον σου α πο των α μαρ
τι ων μου και πα σας τας α νο μι ας μου ε ξαλειψον
Καρ δι αν κα θα ραν κτισον εν ε μοι ο Θε ος
και πνευμα ευ θες εγ και νισον εν τοις εγ κατοικμου
Μη α πορ ρι ψης με α πο του προσωπου σου και
το Πνευμασου το Α γι ον μη αντα νε λης α πε μου
Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη ρι
ουσου και πνευμα τι η γε μο νι κως στη ριξονμε
Δι δα ξω α νο μους τας ο δους σου και α σε
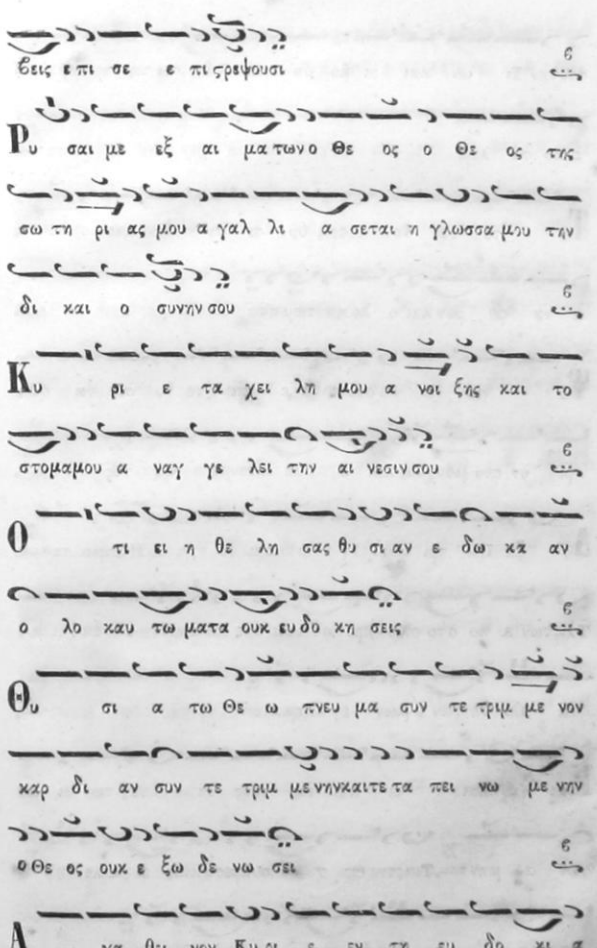
θεις επι σε επι στρεψουσι
Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ας μου α γαλ λι α σεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνην σου
Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξης και το
στομαμου α ναγ γε λει την αι νεσιν σου
Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω ματα ουκ ευ δο κη σεις
Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην καιτε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξω δε νω σει
Α γα θευ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

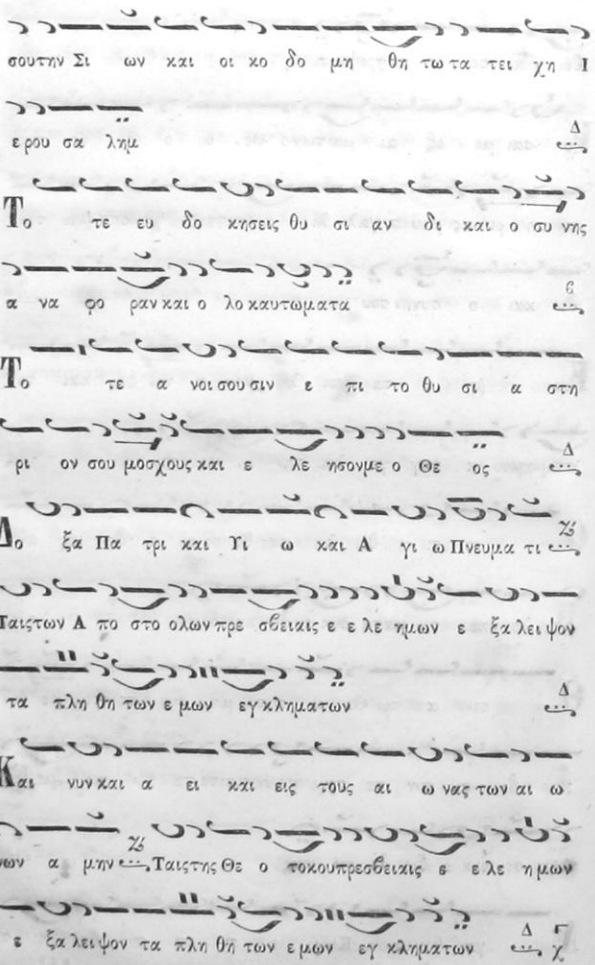

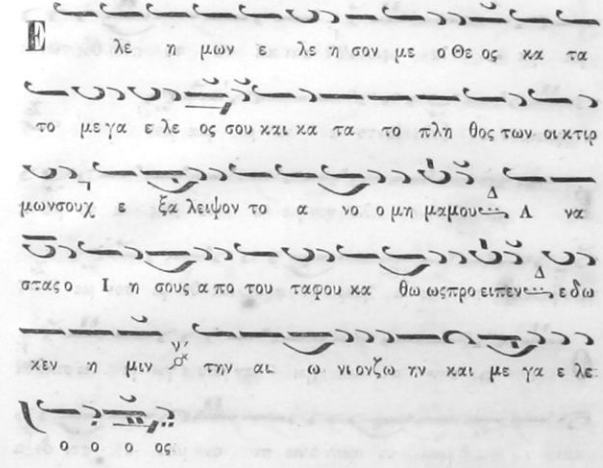

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΦΩΚΑΕΩΣ.

Ἦχος Βαρύς. Ζω. χ

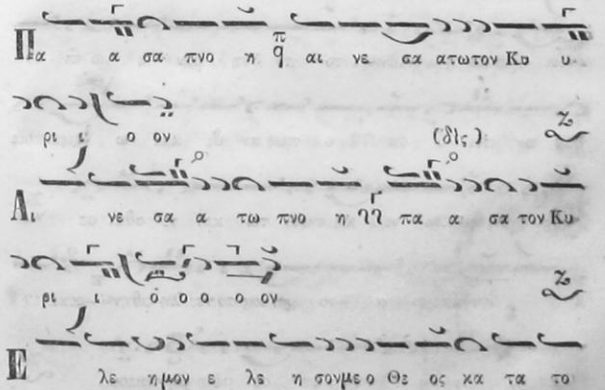

μαρ τι αις ε κυσ ση σε με η μνήσθητι μου

και εν αι ωνι ο ερ χο με νος δο ξα σθη σε ται μετ αγ γε λων και αρ χαγ γε λων

μου ε στι δο ξα σου και η δο ξα σου ε πι σοι μου μαρ τυ ρων ο τι ε δο ξα σας τον θε ον ε πι τη γη

παν το ος

ποι ησα σι κρι μα κατ αυ των ο τι ε δι κη σαν τους δι και ους σου ε πι τι μι ων ε ξο λε θρευ σαι πα σαν την γην αι γυ πτου ε ν ε κα τον τα ρχαις και ε ν τοις τε κνοις αυ των ε ν βα σα νοις σι δη ρα ις και ε ν πυ ρι κα τα φλε γο με νοις ε ν τω ε ξα λεί ψαι τον ε χθρον α πο προ σώ που σου ε κ της ε κ κλη σί ας σου και α πο λέ σαι τους ε χθρους σου ε ν τω κτί σαι σε ξα λεί ψαι τον α να μνη σθή σε ται μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πη σας μι τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ας σου ε δη λω σας μοι

δου ου ου γαρ αρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη ν και εν α μαρ τι αι αις

δου ου ου ου ου γαρ α λη θει α αν ο μο λο γη σε μεν η μεις ε αυ τοις

κρυ φι α της σο φι ας σου ε ε ε δη λα και τα α α α γα πη η η η

χ ρ ε δη λω σα σοι μυ στη ρια

Ραν τι εις με υ σω πω και κα θα ρι σθη σομαι

πλυ νεις με και υ περ χι ω να λευκαν θη σομαι

κου τι εις μοι α γαλ λι α σινκαιεν φρο συ νη

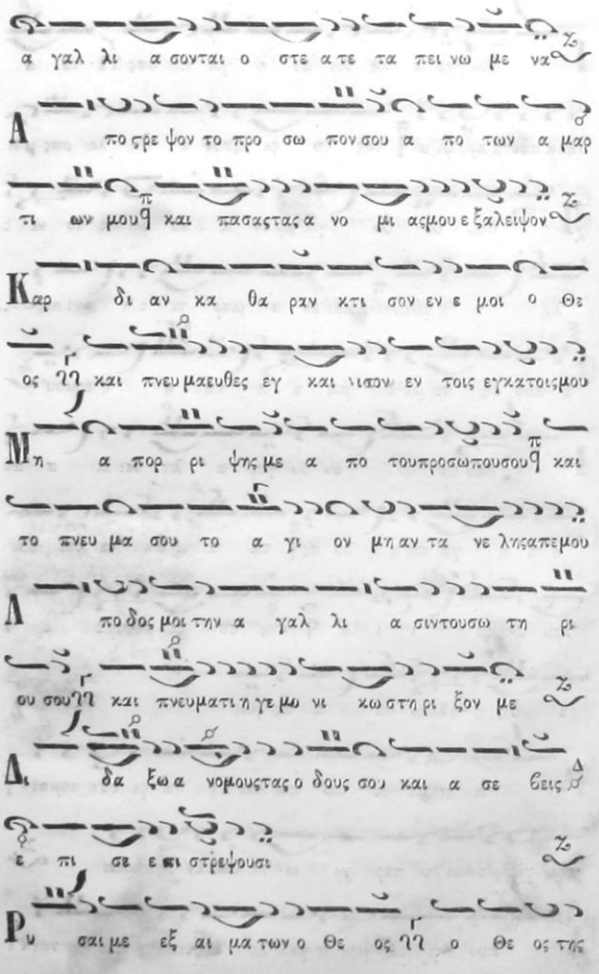
α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με να
πο ρευ ψον το προ σω πον σου α πο των α μαρ
τι ων μου και πασας τας α νο μι ας μου εξαλειψον
Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν εμοι ο Θε
ος και πνευ μα ευθες εγ κα ινισον εν τοις εγκατοις μου
Μη α πορ ρι ψης με α πο του προσω που σου και
το πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ εμου
πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη ρι
ου σου και πνευ ματι ηγε μο νι κω στη ρι ξον με
Δι δα ξω α νομους τας ο δους σου και α σε βεις
επι σε επι στρε ψουσι
Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σω τη ρι ι ας μου α γαλ λι α σε ται η γλωσσα
μου την δι και ο συ νησου
Κυ ρι ε τα χει λημου α νοι ξης και το στο μα
μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου
Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα
αν ηλ ο λο καυ τω μα τα ουκ ευδο κη σης
Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με
νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην καιτε τα πει νω
με νην ο Θε ος ουκ εξουδε νω σει
Α γα θυνον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σου την
Σι ων ηλ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ερουσα λημ
Το ο ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο

ο το ο ο κου πρεσβει ει ει αις ε λε η η
η η μων ε ξα α λει ει ει ψον τα πλη η η
θη η των ε μω ω ων ε εγ κλη η
μα α α α των
Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος ψη κα τα
το με γα ε λε ος σου ψη και κα τα το πληθος των
οι κτιρ μων σου χ ε ξα λει ψον το α νο ο μη
μα α α α μου Υ να στας ο ο Ι ι ι η
σου ους α πο του τα α φου κα θω ως προ
ει ει ει ει πεν ε δω ω αν αι μι η η αχ α
λε ε ε χ ο ο ο ο ος
3 γα ε με και ω νι ον ζω η λη και με ψη

συ νης α να φο ραν και ο λοκαυ τωματα
Το τε α νοι οισουσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σου μοσχους ψη και ε λε η σον με ο Θε ος
Δο ξα Πα τρι ι ι και αι Υι υι ω ψη και α γι ε
ω Πνε ευ μα α α τι ι ι Ταις των Α
πο ο στο ο ολων πρεσβειει ει αις ε λε η η
η η μων ε ξα α λει ψον τα πλη η η η θη
η η η η των ε μω ω ων ε εγκλη μα α α α α
τω ων
Και νυ υ αν και αι α α ει και αι ει ειςτους
αι ω ω ω να ας των αι ω ω ω ω νω ων
α α α μη η ην Ταιαι αις της Θε ο

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΦΩΚΑΕΩΣ.

Ἦχος λ π δ'. Νη. χ
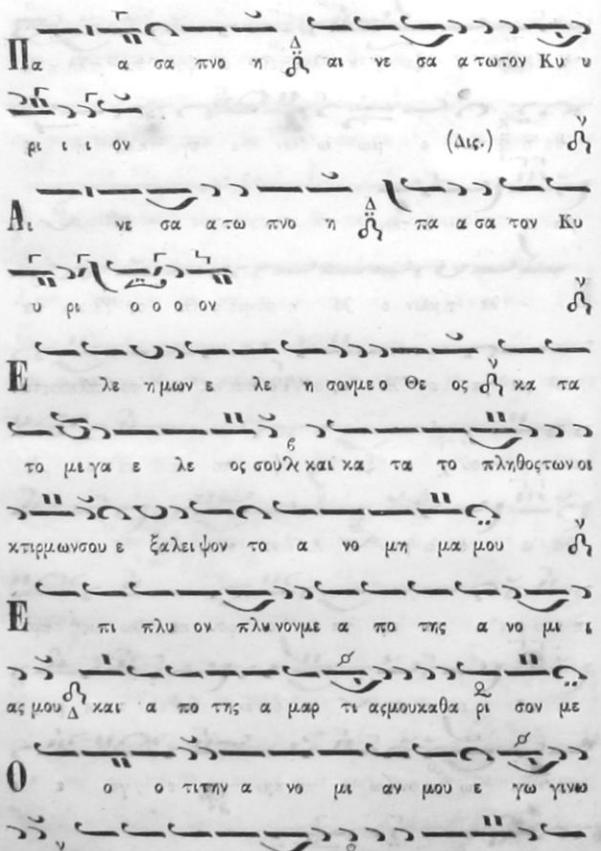
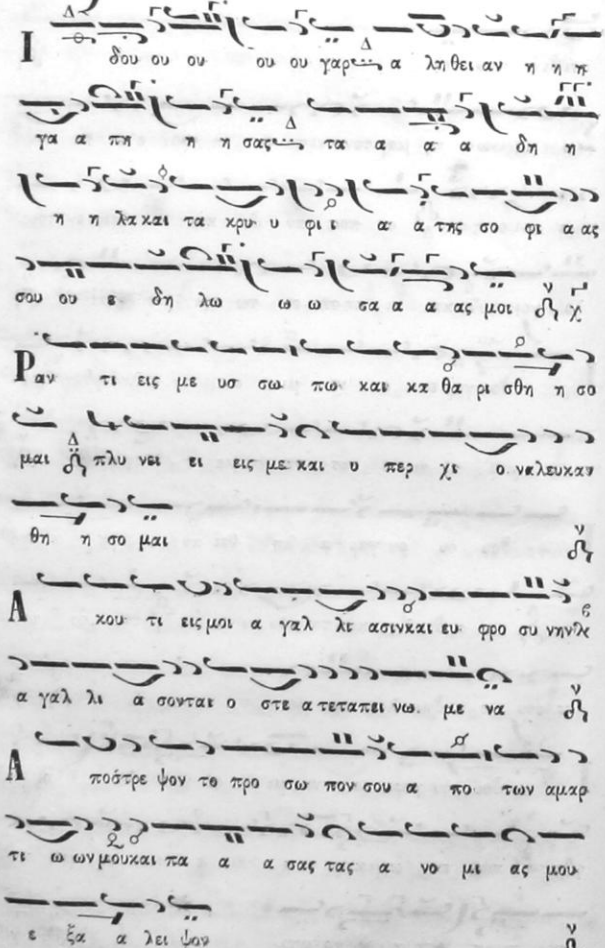
Ι δου ου ου ου ου γαρ α λη θει αν η η η
γα α πη η η σας τα α α α δη η
η η λα και τα χρυ υ φι ι α α της σο φι α ας
σου ου ε δη λω ω ω σα α α ας μοι
Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νει ει εις με και υ περ χι ο νκλευκανε
θη η σο μαι
Α κου τι εις μοι α γαλ λι ασινκαι ευ φρο συ νην
α γαλ λι α σονται ο στε α τεταπει νω με να
Α ποστρε ψον το προ σω πον σου α πο των αμαρ
τι ω ων μουκαι πα α α σας τας α νο μι ας μου
ε ξα α λει ψον

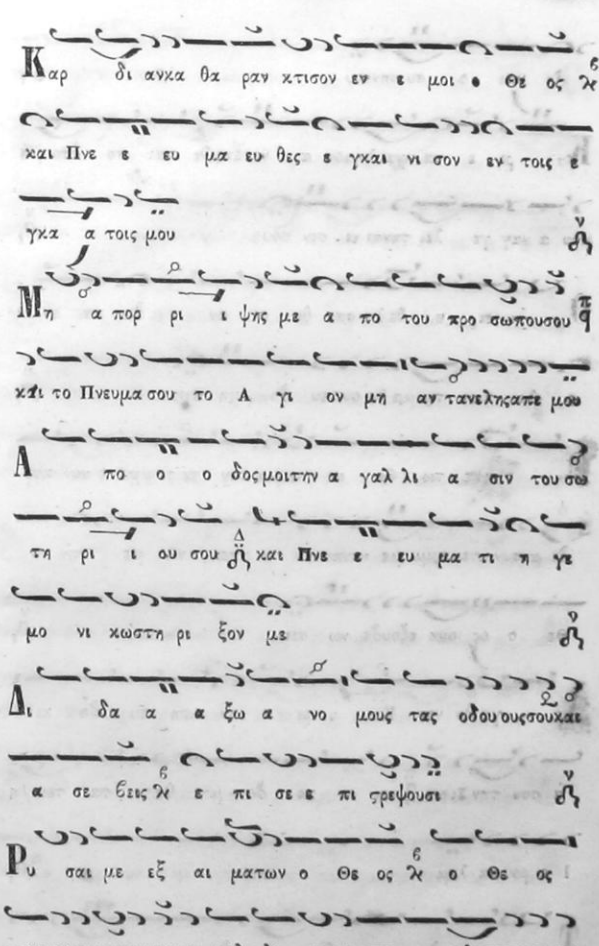
Κ αρ δι ανκα θα ραν κτισον εν ε μοι ο Θε ος κ
και Πνε ε ευ μα ευ θες ε γκαι νι σον εν τοις ε
γκα α τοις μου
Μ η α πορ ρι ι ψης με α πο του προ σωπουσου
και το Πνευμα σου το Α γι ον μη αν τανελησαπε μου
Α πο ο ο δος μοιτην α γαλ λι α σιν του σω
τη ρι ι ου σου και Πνε ε ευ μα τι η γε
μο νι κωστη ρι ξον με
Δι δα α α ξω α νο μους τας οδους σουκαι
α σε βεις κ ε πι σε ε πι στρεψουσι
Ρυ σαι με εξ αι ματων ο Θε ος κ ο Θε ος
της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α σε ται η γλωσσα μου την

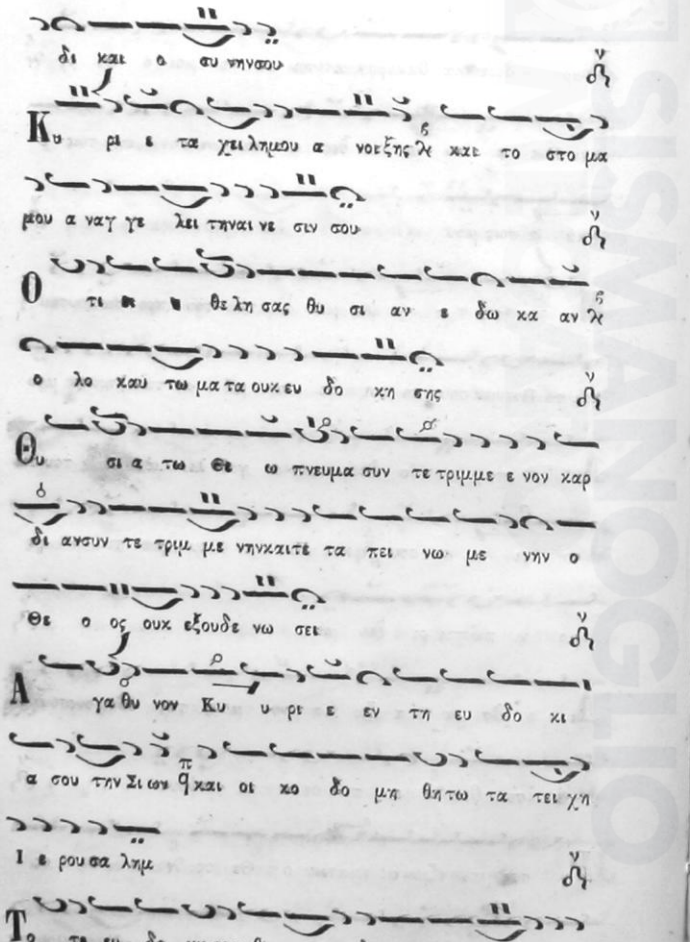
δι και ο συ νησου
Κυ ρι ε τα χει λημου α νοιξης λ και το στο μα
μου α ναγ γε λει τηναι νε σιν σου
Ο τι θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν λ
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σης
Θυ σι α τω Θε ω πνευμα συν τε τριμμε ε νον χαρ
δι ανσυν τε τριμ με νηναιτε τα πει νω με νην ο
Θε ο ος ουκ εξουδε νω σει
Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι
α σου την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη
Ι ε ρου σα λημ
Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δε και ο συ νης α ναφο ραν και ο λο καυ τω ματα
Το τε α νοι οι σου σιν ε πι το θυ σι α
στη ρι ον σου μοσχους λ και ε λε η σον με ο Θε ος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευματι
ταις των Α πο στολων πρεσβει αις ε λε η μων ε
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ενεγκλη μα των
Και νυν και αει και εις τους αι ωνας των αι
ωνων αμην ταις της Θε ο το κου πρε σβει αις ε
λε η μων ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε
μων εγ κλη μα των
Ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα λε ος σου λ και κα τα το πλη θος

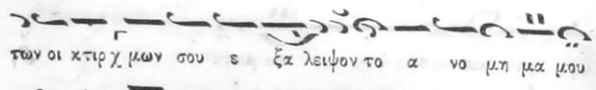

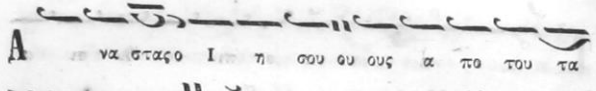

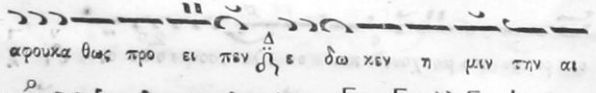

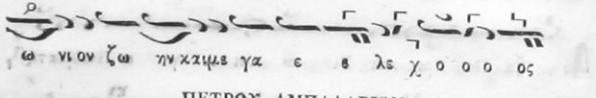

ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ.

Ἦχος β΄. Δι χ

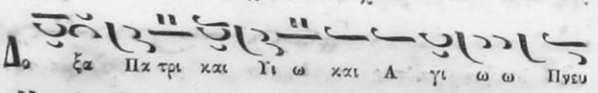

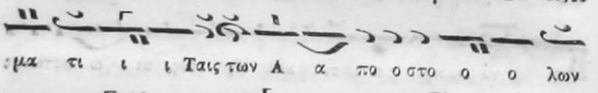

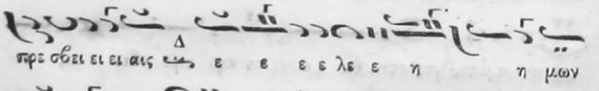

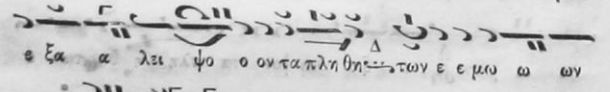

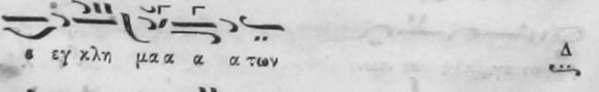

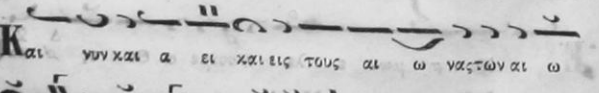

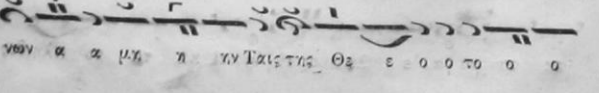

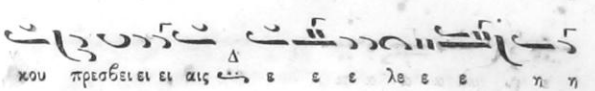

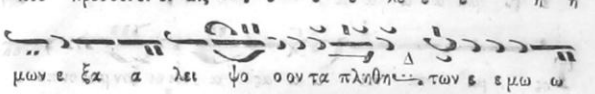

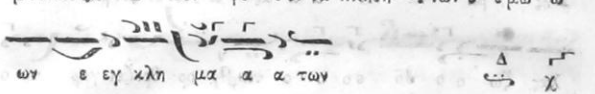

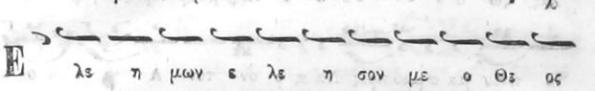

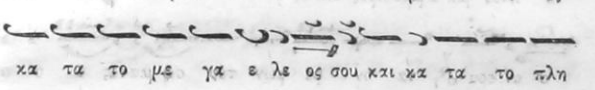

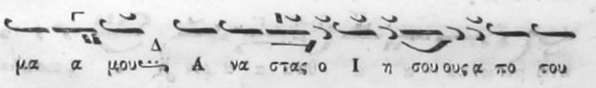

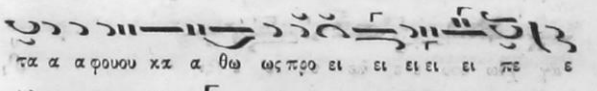

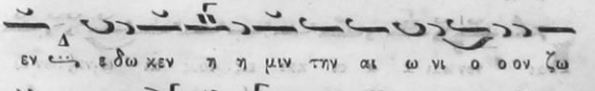

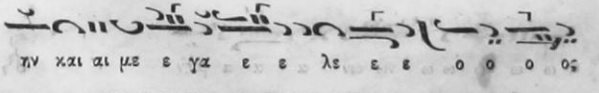

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ.

τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος λ δ΄. Νη.

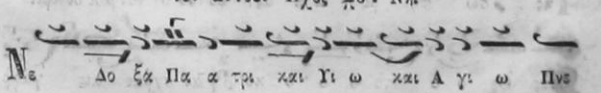

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΦΩΚΑΕΩΣ.

Ἦχος β'. Δι.

Ἕτερα μελοποιηθέντα κατ' αἴτησιν τοῦ Α. Αρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου
Κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ, παρὰ ΟΝΟΥΦΡΙΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.
Εἰς Ἦχον τετράφωνον βαρύν. Ζω

ΕΤΕΡΟΝ ΕΠΤΑΦΩΝΟΝ ΑΒΩΝΙΔΑ Θ. ΦΩΚΑΕΩΣ. Ζω.

ΠΑΣΑΠΝΟΑΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ, ΙΑΚΩΒΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ.

Ἦχος λ π α΄. Πα.

Ἦχος β΄.

Ἦχος δ΄. Πα.

© ISWANGELIO

Ηχος βαρύς. Γα.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΙ

ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ.

Ηχος β'. διατονικός. Βου.

Κα τα ξι ι ω σο ο ον Κυ ρι ε ε λε εν τη

η με ρα α α τα α αυ τη η λε α να μαρ τυ η

τους φω λα α χθη η ναι αι η μας λε

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ο Θε ε

ος λε των Πα τε ε ρω ων η η η μων

και αι αι αι αι νε ε τον και δε δο ξα σμε ε

να ο ον το ο νο μα α α σου ου εις τους αι ω ω

να ας α α α μην

Γε ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε ε λε το ε λε ε

ος σουου θυ ε εφ η η η μας και θα πε ερ

η ηλ πι σα α με ε ε ενε πι ι σε ε

Ε λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε λε δι δα ξο ο ον

Ο τι παρ σοι πη η γη ζωω η ης εν τω φω

σου νο ο ο ο Θε ε ο ο ει ει ο ν

τι ο λε α σου ου ου τη

ειν το ο θε ε λη μα α α σου ου ου λε ο

η λον δι δα ξο ο ον με ε του

Κυ ρι ι ε προ ος σε ε κα α α τε ε φυ

χη η μαρ το ο νο ησο ε ε ε ο ο τι η μα α σουσουσουσουμηχ

η σο ο ο ον με ι ι α α σαι την ψυ

παα α Κυ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η η

και αι αι γε ε νε ε ε α ω ω ι

α γε νη ε ε α η η η η Θη ης η η μιν

Κυ ρι ι ε ε κα α τα φυ υ γη ε γε νη

με ε ε τα α α δι και ω μα α α τα α α σουλε

Τοῦ αὐτοῦ
Ἦχος δ'.

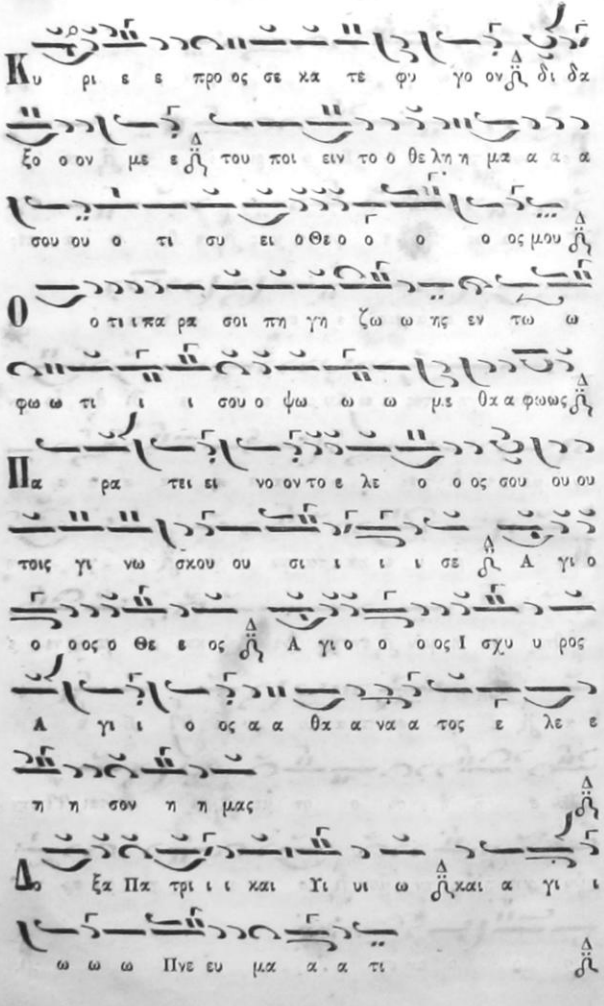
Κυ ρι ε ε προ ος σε κα τε φυ γο ον δι δα
ξο ο ον με ε του ποι ειν το ο θε λη μα α α
σου ου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου
Ο ο τι παρ σοι πη γή ζω ω ις εν τω ω
φω ω τι ι σου ο ψω ω ω με θα φωσ
Πα ρα τει νο ον το ε λε ο ος σου ου
τοις γι νω σκου σι ι σε Α γι ο
ος ο Θε ε ος Α γι ο ος Ι σχυ υ ρος
Α γι ι ο ος α α θα να τος ε λε ε
η η σον η η μας
Δ ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ι
ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

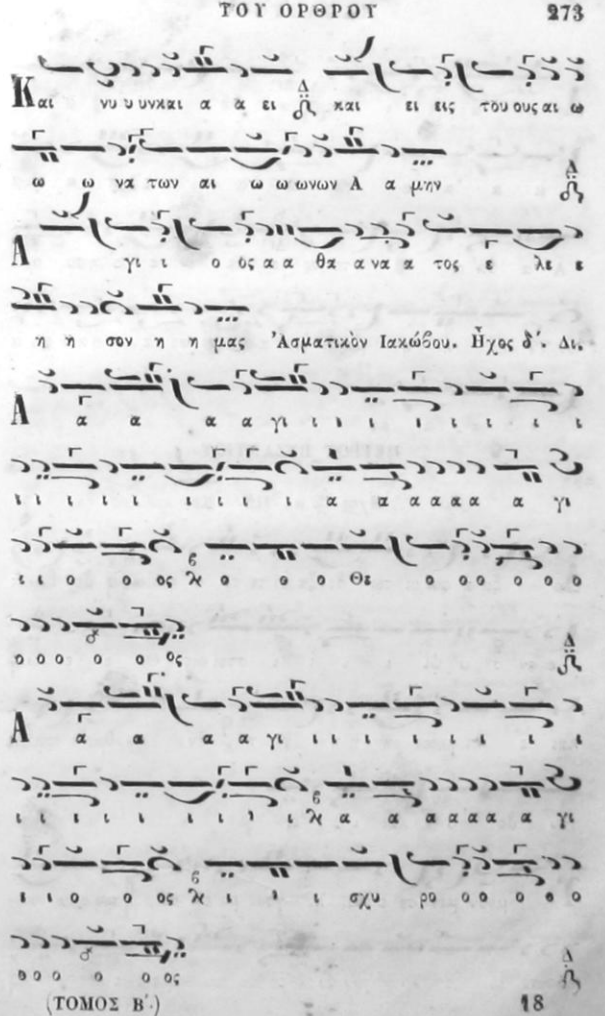
Και νυ υν και α ά ει και ει εις του ους αι ω
ω ω να των αι ω ω ωνων Α α μήν
Α γι ι ο ος α α θα να τος ε λε ε
η η σον η η μας Ἀσματικὸν Ιακώβου. Ἦχος δ'. Δι.
Α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α γι
ο ο ο ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ι
ος
Α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι λ α α α α α α γι
ο ο ο ο ρυ ο ο ο ι ι ι λ ι ι σχυ ος ο ι
ος

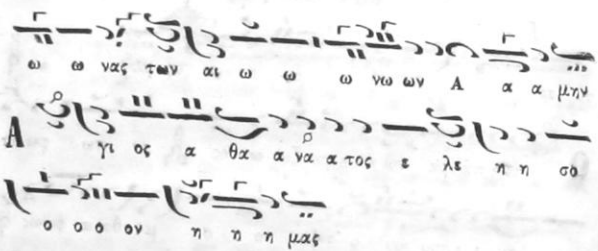

ΔΑΝΙΗΛ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ. Ἦχος βαρύς. Ζω.

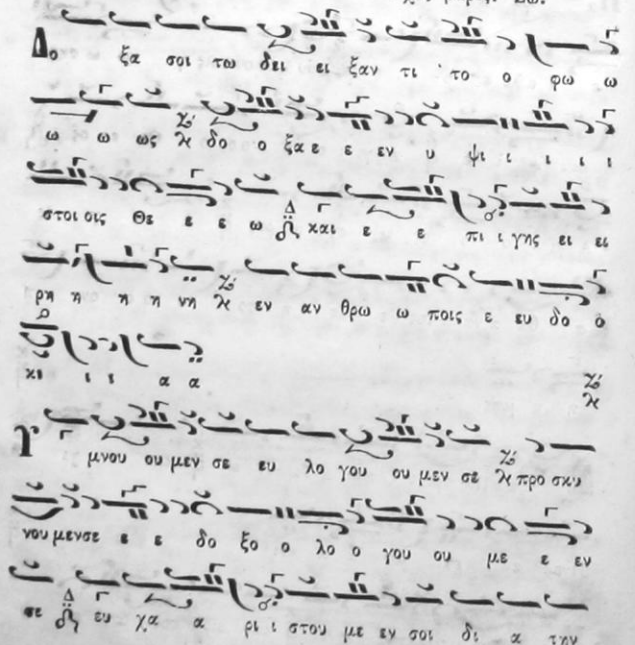

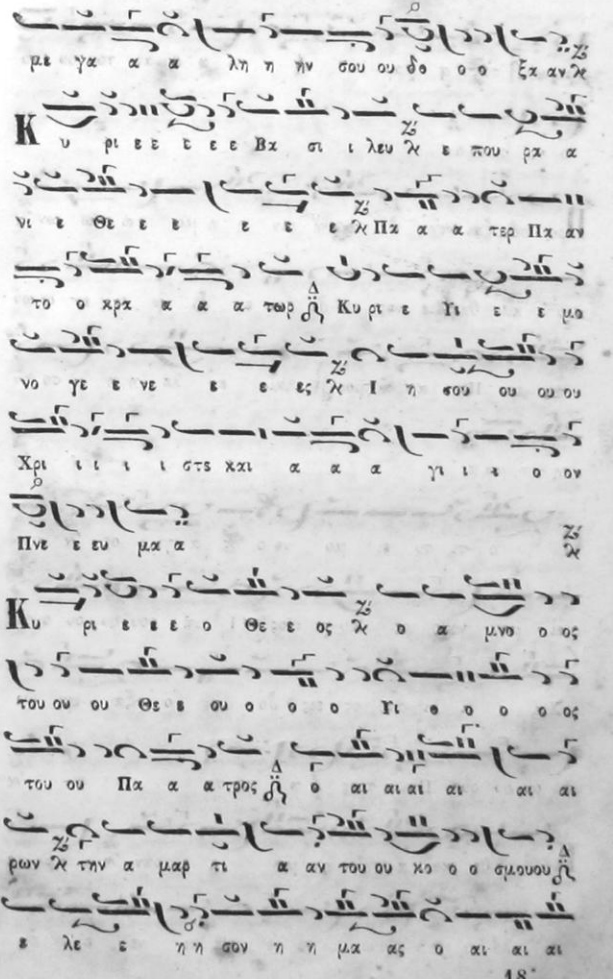

© SISMANoglio

© ISSWN Page

ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ.

Ἦχος Βαρύς. Ζωὴ Ἐνχρμόνιος.

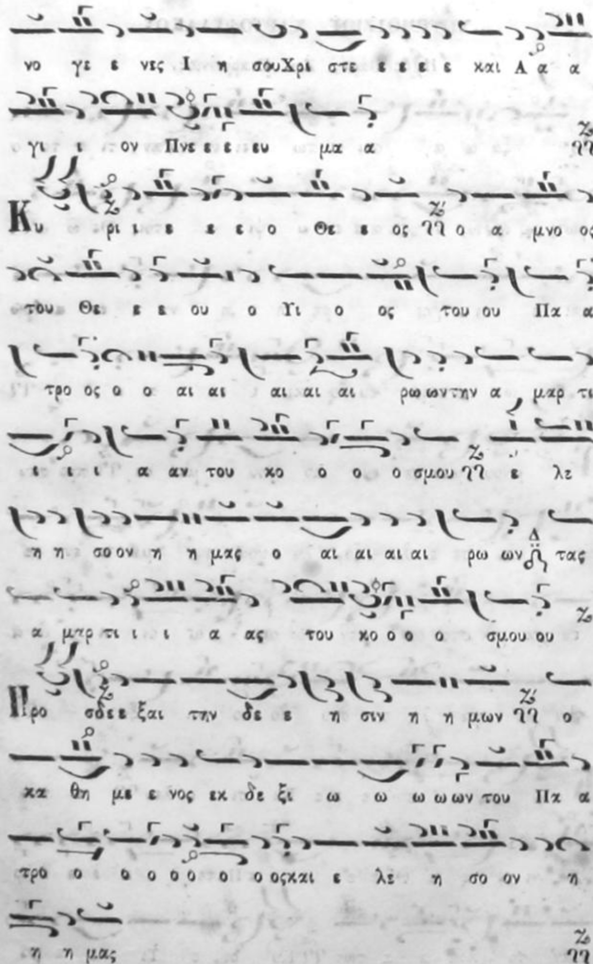
νο γε ε νες Ι η σου Χρι στε ε ε ε ε και Α α α
γι ι τον Πνε ε ε ευ μα α
Κυ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ος
του Θε ε ε ου ο Υι ο ος του ου Πα α
τρο ος ο ο αι αι αι αι αι ρω ωντην α μαρ τι
ι ι ι α αν του κο ο ο ο σμου ε λε
η η σο ον η η μας ο αι αι αι αι ρω ων τας
α μαρ τι ι ι α ας του κο ο ο ο σμου ου
Προ σδε ε ξαι την δε ε η σιν η η μων ο
κα θη με ε νος εκ δε ξι ω ω ω ων του Πα α
τρο ο ο ο ο ο ο ος και ε λε η σο ον η
η η μας

Ο ο τι συ ει μο νος Α α γι ος συ ει μο ο
νο ος Κυ υ ρι ι ω ος Ι η σου ους Χρι στο ος
ει εις δο ο ο ξαν Θεου Πα τρο ος Α α α μην
Κα α θε κα στην η με ε ε ραν ευ λο γη η
σω ω σε και αι νε σω το ο νο ο μα α α
σου εις τον αι ω ω ω ω να α Κα α χα α και εις τον αι
ω να του ου αι ω ω ω ω νο ος
Κα τα ξι ω σον Κυ υ ρι ε εν τη η
με ε ρα α τα α αυ τη η α να μαρ τη η
του ου ου ους φυλα χθη η ναι αι η η η μας
Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ε ε ε ο Θε
ος των Πα τε ε ρω ων η ο η η μων και αι

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΡΟΤΟΨΑΛΤΟΥ.

Ἦχος δ΄. Νη-

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

ΙΑΚΩΒΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ.

Ἦχος α΄. τετράφωνος. Κε.

ISIS ΑΝΟΙΞΙΟ

© ISMMOLOGION

© ISSMANOGLIO

ΤΕΤΡΑΦΩΝΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἦχος Βαρὺς Ζω.

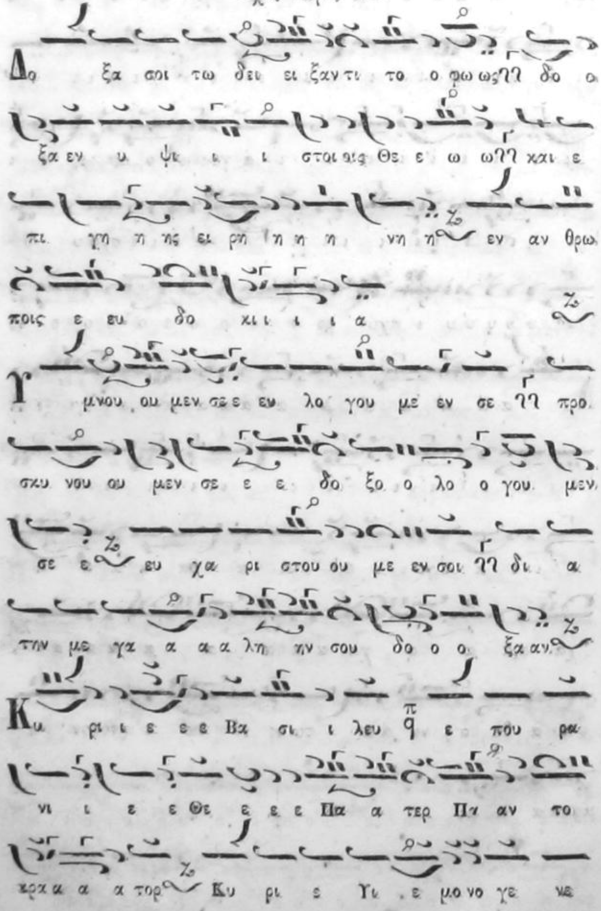

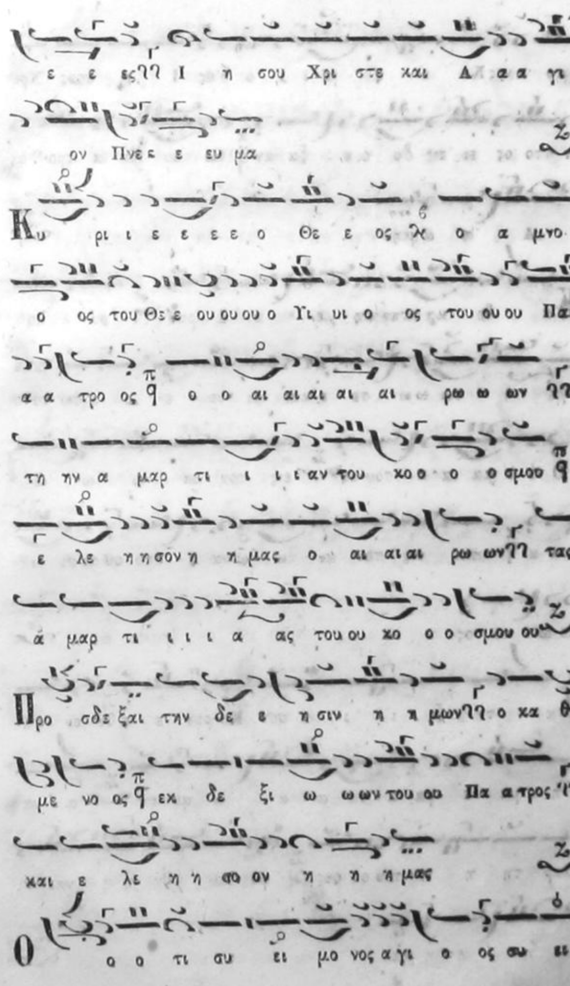

Κύριε ἐκέκραξα πρός σε εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρός σε.

Ἀμήν.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἡ ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

Ἀμήν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀμήν.

Ἔτι πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ἀμήν.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Ἀμήν.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἀμήν.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἀμήν.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ἀμήν.

Ῥαντιεῖς με ὑσσῴ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀμήν.

Ἀκουτιεῖς μου ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλιάσονται ὀστᾶ ταπεινωθέντα.

Ἀμήν.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Ἀμήν.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσον ἐν τοῖς σπλάγχνοις μου.

Ἀμήν.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀφέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀμήν.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Ἀμήν.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ἀμήν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Ἀμήν.

Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ἀμήν.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἄν ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Ἀμήν.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει.

Ἀμήν.

Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν καὶ οἰκοδομηθήτωσαν τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Ἀμήν.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἀμήν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ἐπὶ σὲ γὰρ ἤλπισαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ἐπὶ σὲ γὰρ ἤλπισαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ἐπὶ σὲ γὰρ ἤλπισαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ὁ Θεὸς ὁ σώσας τὸν Δαβὶδ ἐκ τῆς μαχαίρας τοῦ ἀδελφοκτόνου καὶ τὸν Νινευὶτην ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Ὁ Θεὸς ὁ σώσας τὸν Δαβὶδ ἐκ τῆς μαχαίρας τοῦ ἀδελφοκτόνου καὶ τὸν Νινευὶτην ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Ὁ Θεὸς ὁ σώσας τὸν Δαβὶδ ἐκ τῆς μαχαίρας τοῦ ἀδελφοκτόνου καὶ τὸν Νινευὶτην ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ σὲ ἤλπισαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ σὲ ἤλπισαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ σὲ ἤλπισαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ὁ Θεὸς ὁ σώσας τὸν Δαβὶδ ἐκ τῆς μαχαίρας τοῦ ἀδελφοκτόνου καὶ τὸν Νινευὶτην ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Ὁ Θεὸς ὁ σώσας τὸν Δαβὶδ ἐκ τῆς μαχαίρας τοῦ ἀδελφοκτόνου καὶ τὸν Νινευὶτην ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Ὁ Θεὸς ὁ σώσας τὸν Δαβὶδ ἐκ τῆς μαχαίρας τοῦ ἀδελφοκτόνου καὶ τὸν Νινευὶτην ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ σὲ ἤλπισαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ σὲ ἤλπισαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ σὲ ἤλπισαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

Ἀμήν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Π Π ΦΩΚΑΕΩΣ.

Ἦχος β'. ἐκ τοῦ Δι.
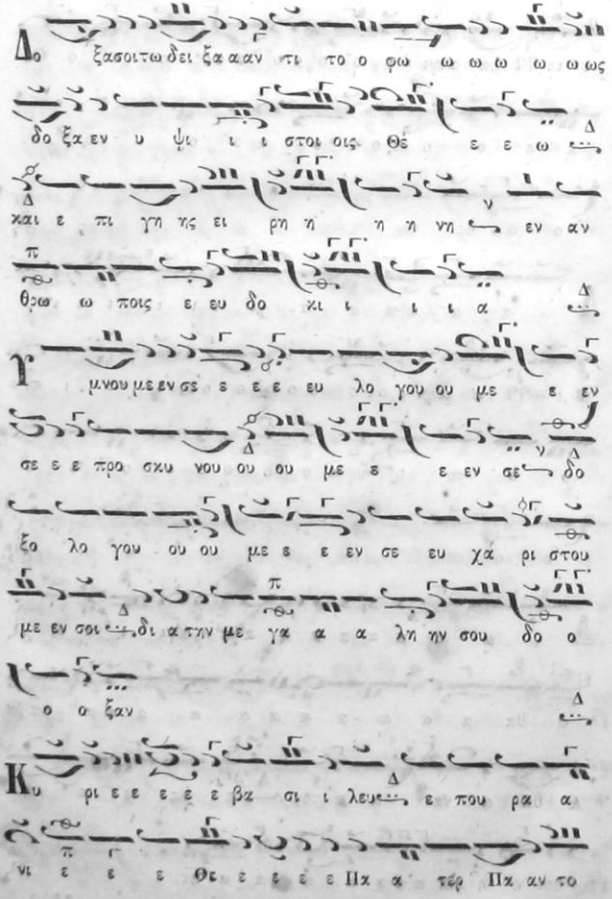
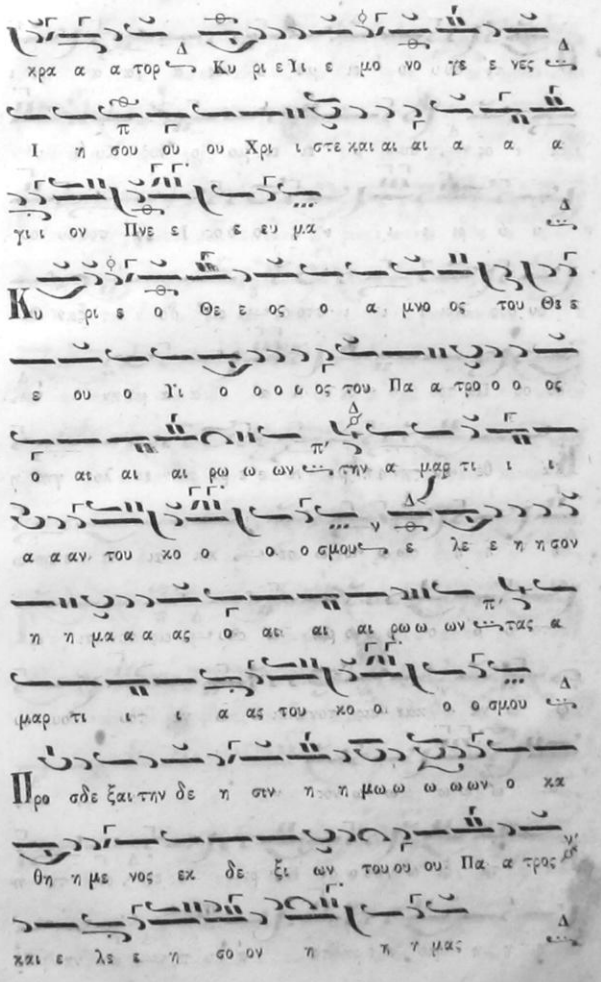

Ἀσματικόν.

Τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀπὸ τοῦ Νη. Ἦχος γ΄. Γα-

ξα σοι τῷ δεσπότῃ τὸ φῶς δοξάζομεν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα Θεὸν ἕνα, ὃν ἱκετεύσωμεν ἐν ἀγγέλοις ἐν ἀνθρώποις εὐδοκῆσαι καὶ ἐν τῇ γῇ εἰρήνην τοῖς ἐν αὐτῇ ψυχαῖς καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῖς ἐν αὐτῇ οὖσιν· ἐν σοὶ γὰρ χαρησόμεθα τὴν μίαν δύναμιν καὶ προσκυνήσομεν ἐν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ, ὃ δοξάζεις ἐν τοῖς ἁγίοις σου· σὺ γὰρ εἶ ἡ δόξα τῶν δικαίων, καὶ ἐπὶ σοὶ εὐφραίνεται τὸ πνεῦμα τῶν ὁσίων.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Ἦχος δ΄. Δι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΣΠΑΣΜΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ.

Μέλος ἀρχαῖον. Ἦχος Βαρὺς Ζω.

ΟΤΑΝ ΑΝΑΓΙΝΕΤΑΙ Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΙΩ. ΚΟΥΚΟΥΖΕΛΟΥ.

Συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος βαρὺς Ζω.

ΕΤΕΡΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ.

Ἦχος βαρὺς Ζω.

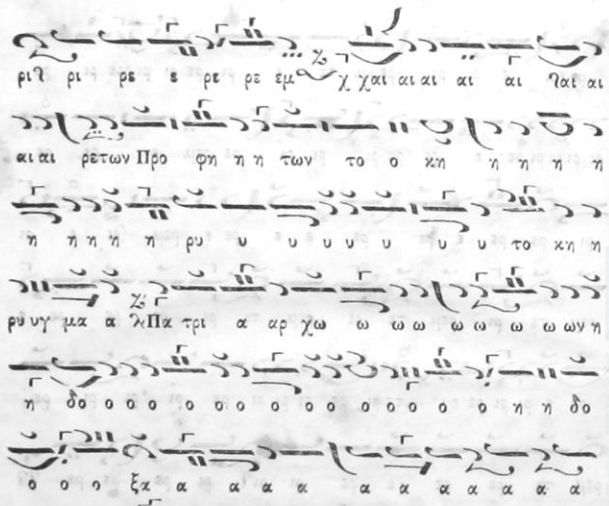

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ Β΄. ΤΟΜΟΥ.

Σελίς.	Στίχος.	Άντί	Γράφε
12	1		
14	6		
65	1		
»	12		
69	11		
70	5		
71	11		
72	7		
»	8		
»	10		

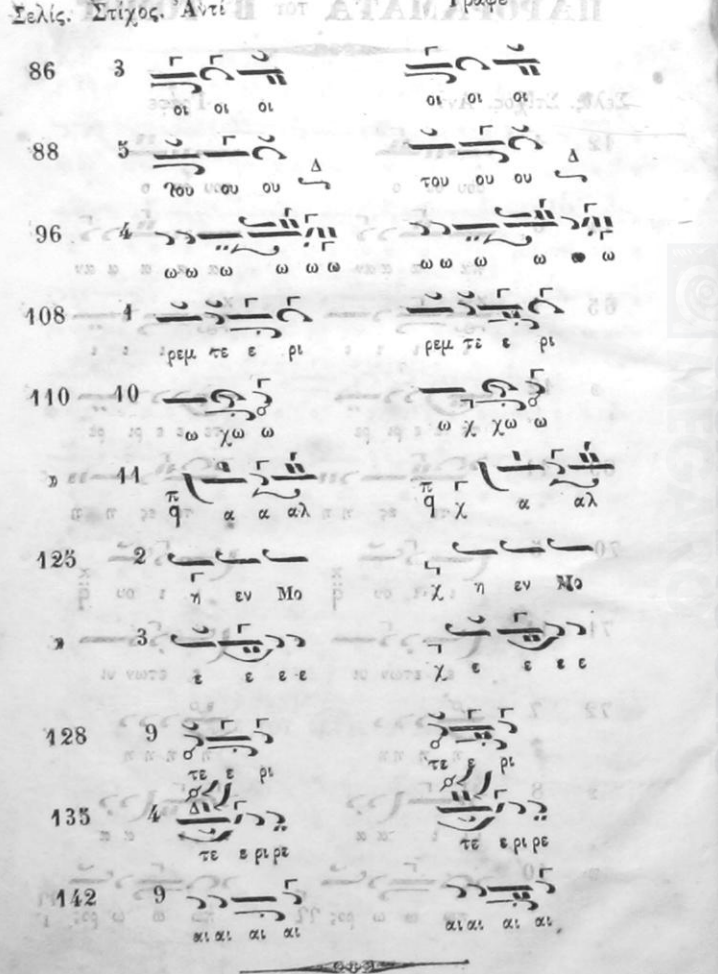

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου.

Τριαδικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου. 1
Εὐλογητάρια τοῦ αὐτοῦ. 4

Πολυέλεοι κατ' ἦχον.

Λόγον Ἀγαθὸν εἰς ἦχον λέγετον Χ. Χαρτοφύλακος. 9
Ἐξομολογεῖσθε εἰς » » Θ. Φωκαέως. 31
Ἐπὶ τὸν Ποταμὸν Βαβυλῶνος. Γ. Πρωτοψάλτου 52
» » Ἕτερος. Χ. Χαρτοφύλακος. 68
Δοῦλοι Κύριον εἰς ἦχον τέταρτον. Χ. Πρωτοψάλτου. 82
» » » πλ. πρώτου. Π. Πελοποννησίου. 108
Λόγον Ἀγαθὸν » Βαρύν. Γ. τοῦ Κρητός. 135
Δοῦλοι Κύριον πλ. τετάρτου Χ. Χαρτοφύλακος. 164
Λόγον Ἀγαθὸν πλ. τετάρτου Θ. Φωκαέως. 194
Πασαπνοάρια τοῦ Εὐαγγελίου. Ἰω. Πρωτοψάλτου.
Ὁ Ν. ψαλμὸς εἰς ἦχον δεύτερον Ἰω. Πρωτοψάλτου. 214
» εἰς ἦχον Βαρὺν Θ. Φωκαέως. 219
» » » πλ. δ' τοῦ αὐτοῦ. 226

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μ. Τεσσαρακοστῇ.

Δόξα τῆς Μετανοίας εἰς ἦχον πλ. δ' Π. Λαμπαδαρ. 232
» » » » δεύτερον. Θ. Φωκαέως 236
» » » » Βαρὺν Ὀνουφρίου Βυζαντ. 239
Πασαπνοάρια τῶν Αἴνων κατ' ἦχον Ἰακ. Πρωτοψάλ. 242

Δοξολογίαι κατ' ἦχον διαφόρων διδασκάλων.

Εἰς ἦχον λέγετον Π. Λαμπαδαρίου 252
» » τέταρτον τοῦ αὐτοῦ. 267
» » πλ. ά Π. Βυζαντίου. 272
» » » Βαρὺν ἑπτάφωνον Δανιὴλ Πρωτοψάλτ. 280
» » » » Ἐναρμόνιον Χουρμουζίου Χαρτοφ. 289
» πλάγ. δ' Χρωματικὸν Γρηγορ. Πρωτοψάλ. 293